

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

SOSYALİST CUMHURİYET

SAYI: 258 / 15 Kasım 2022 - 5 TL

TKH Genel Başkanı Aysel Tekerek'ten
Basın Açıklaması

Önceki Bombalı Katliamlara
Gözlerini Kapadılar

S.7

GÜNDEM

Sayfa 6

Bir Çift Kızıl Karanfil:
Talip Öztürk ve Mustafa Hayrullahoğlu

PUSULA

Sayfa 10

**Nazizm Yolunda
AKP**

**Teröre Lanet Olsun!
Emekçi Halkımızın
Başı Sağolsun!**

EYT mi Çile mi?

Milyonlarca kişi tarafından merakla beklenen EYT düzenlemesine ilişkin yaşanan son konunun muhatapları açısından sonuçları günden güne takip ediliyor. Hazineye getireceği yükten, 1999 ve öncesi için kazanılmış hak ve talep gündemi arasında sıkışan "Emeklilikte Yaşa Takılanlar" başlığı bir seçim yatırımına dönüştürülmüş durumda.

Meclis Plan Bütçe Komisyonu'nda bakanlığının bütçe sunumunu yapan Çalışma Bakanı Bilgin, EYT çalışmalarına da değindi ve ilk kez sayı verdi.

Şartları dolduran 1.5 milyon kişi olduğunu belirten Bilgin, düzenlemenin aralık ayı içinde Meclis'e sunulacağını söyledi. Bilgin ayrıca, "EYT 2023'te uygulanacak. Yaş haddi tutan herkese prim şartını kaldıramayız." dedi.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Vedat Bilgin, EYT'de 1999 öncesi ve 5000 bin prim gün şartını değiştirmeyeceklerini belirtirken, EYT'den kadınlar için 20 yıl, erkekler için 25 yıl şartını yerine getirdikleri zaman istifade edeceklerini belirtti.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Vedat Bilgin, "Emeklilikte yaşı bekleyenlerin önemli bir kısmı, yüzde 87'si bir işte çalışmaktadır. Bunu söyleyince ne ortaya çıkıyor özel sektör kıdem tazminatı ile

karşı karşıya kalacaktır. Bu kadar uzamasının nedeni bu. Ben bütün tarafları her hafta dinliyorum; odaları, sendikaları..." açıklamasında bulundu.

Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) Yönetim Kurulu Başkanı Özgür Burak Akkol, emekli olup çalışmaya devam edecek çalışanlar için sosyal güvenlik destek primleri nedeniyle işverene teşvik ve kolaylık sağlanmasının önemli olduğunu bildirdi. Ancak konuyla ilgili düzenlemede değişiklikte gidilip gidilmeyeceği henüz belli değil" açıklaması yaptı.

Geçen sene düzenledikleri mitingde taleplerini sıralayan EYT'liler geri adım atmayacaklarını bildirmişlerdi.

EYT Federasyonu Başkanı Gönül Boran'ın mitingde yaptığı konuşmada, "Yeni mağduriyetler oluşmaması için çözümün de formülsüz olmasını istiyoruz" dedi ve şöyle devam etti; "Şu anda masamızda tek formül var. Onu da zamanı gelince açıklayacağız" söylemlerini ise gerçekten anlamakta ve kavramakta zorluk çekiyoruz. "Bakan Bilgin, kamuoyunda konuşulan Hollanda ve Almanya modellerinin doğru olmadığını, bu ülkelerde 62 yaşından itibaren daha düşük bir maaşla emekli olmanın mümkün olduğunu fakat Türkiye'de EYT'lerin zaten 62 olmadan emekli olacağını söylemişti: "Bu çok aşamalı bir çalışma,

“

Uygulamalar ve çıkan yasalar ile çocuk oyuncağına çevrilen emeklilik konusu, son yıllarda sayıları 4.5 milyona ulaşan emeklilerin gündeminden hiç düşmüyor.

”

tamamlanınca ilgili bakanlıklar ve kurumlarla da paylaşacağız, ortak bir noktaya ulaşabilirsek Cumhurbaşkanı'na sunacağız, onay verirse kamuoyuyla paylaşacağız."

Emekçinin çalışma şartlarını ve gaspını sürekli yenileyen ve artıran hükümet, sayısını hesap edemediği bir sorun ile seçim öncesi yüz yüze gelince afallamış durumda. Rakamları yaklaşık 4.5 milyon civarında olan EYT'liler için esas mesele yasal haklarına kavuşmak iken, sermaye ve hükümet açısından esas meseleyi oluşacak ödemeler ve iş gücünde oluşacak kıdem baskısı oluyor. Emeklilerin emekli olup rahat yaşayabilme hayallerinin gerçekleşmeyeceğinin deklarasyonu olan bu durumu değiştirmek ise bizim elimizde.

Seçim Yaklaşırken "Şirin" Düzenlemeler!

İğneden ipliğe zam gelen ve açlık sınırında daha fazla insan yaşamaya başlamış ülkemizde seçimler yaklaşırken yine bildik popülist yansımalar önümüzde!

Büyük toplum kesimlerinin şikayet ettiği hayat pahalılığının seçimlerde aleyhine dönebileceğinden endişe eden AKP, her seçimden önce olduğu gibi deyim yerindeyse "kesenin ağzını açtı."

Geçen yaz aylarındaki asgari ücret artışı, sosyal konut projesi ve son olarak KYK kredi borç faizlerinin silinmesini de içeren yasal düzenlemelerin parti oylarına olumlu yansıdığını düşünen AKP, yılbaşından önce başta emeklilikte yaşa takılanlar (EYT) olmak üzere yeni düzenlemeleri Meclis'ten geçirmeyi planlıyor.

"Mali af" niteliğindeki kapsamlı bir torba yasayı geçtiğimiz haftalarda TBMM'den geçiren AKP, otomobil dahil bazı ürünlerde Özel Tüketim Vergisi (ÖTV) indirimini gündemine aldı. Bazı gelir kalemlerinde, yılbaşından itibaren yüzde 122 olarak uygulanacak "yeniden değerlendirme" oranında da

indirim yapılabilir. AKP iktidarının, otomobilde ÖTV indirimi konusunda yasa taslağı hazırlığına başladığı iddiaları öne çıkan bu gündemde, birkaç alternatifli olan taslak ile ÖTV indirimi, matrah artırımını ya da tamamen silinmesi gibi seçenekler üzerinde duruluyor.

İktidarın kontrolündeki Sabah gazetesinin haberine göre, çalışmayla ilgili birkaç alternatif planlanıyor. Birinci taslakta ÖTV matrah limitinin artırılması bulunuyor. Buna göre, daha yüksek fiyatlı araçlarda daha düşük oranda vergi alınmış olacak.

Üzerinde çalışılan bir başka konu ise yılbaşında harç ve cezalarda yapılacak yeniden değerlendirme artışlarının düşürülmesi olacak. Motorlu Taşıtlar Vergisi'ni de etkileyecek bu oranların düşürülmesi yetkisi cumhurbaşkanında bulunuyor. AKP'li Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın yüzde 122,9 olan yeniden değerlendirme oranını yüzde 50 düşürme

yetkisini kullanabileceği iddia ediliyor.

Ancak son 1 yılda otomobil fiyatları son derece hızlı arttı ve 200 bin liranın altında neredeyse hiç araç kalmadığı için ÖTV oranları da yüzde 80'i buldu.

AKP kaynakları, ÖTV matrah limitinin artırılması ya da düşük silindir hacimli araçlar için doğrudan ÖTV indirimine gidilerek sıfır araçlara erişimin kolaylaştırılabileceğini söylüyor.

Her ne olursa olsun, emeklilerin cebindeki kazanç ile kumar oynayan iktidar, emeklileri aynı zamanda ileriye dönük bir borç sarmalının da içine itmektedir. Daha büyük borçların geleceği bir döneme davetiye çıkarılması, seçimler ile göz boyama yapılması zor günlerin geleceğinin işaretinden başka bir şey değildir.

Önceki Bombalı Katliamlara Gözlerini Kapadılar Ama Huzur ve Güven Ortamından Bahsediyorlar

Türkiye Komünist Hareketi (TKH) haftalık basın toplantısı TKH Genel Başkanı Aysel Tekerek'in katılımıyla gerçekleşti. Yurt ve dünyadaki önemli politik gelişmeleri değerlendiren Tekerek'in açıklamalarından öne çıkan başlıklar şu şekilde;

"Emperyalizmle Kol Kola Girip Ülkemizi Bataklığa Sürüklediler"

Geçtiğimiz pazar günü istiklal caddesindeki bombalı terör saldırısında hayatını kaybeden yurttaşlarımızın yakınlarına başsağlığı diliyor, yaralı yurttaşlarımıza da geçmiş olsun dilekelerimizi buradan sunuyoruz. Bu terörü lanetliyoruz ve kınıyoruz.

Bugün bu saldırı bir kez daha açığa çıkarmıştır ki, AKP ülkemizi her gün daha büyük bir karanlığa sürüklüyor. Siyasi alanın bombalı saldırılar ile dizayn edilmesi yeni değil. Yine AKP iktidarında ve yakın geçmişte Türkiye'deki en büyük katliamının gerçekleştiği Ankara tren garı katliamı olmak üzere daha birçok noktada yüzleri aşan sayıda yurttaşımız katledilmişti. Şimdi bir yenisini daha yaşadık ve yine karşımızda saldırıyı önleyen değil, saldırganı yakalamakla övünen bir iktidar var. Tıpkı Bartın'daki maden faciasında hayatını kaybeden işçilerin bedenine hızlı ulaşmakla övünmeleri gibi, İstanbul'un orta yerinde yaşanan bu saldırıyı iktidarlarını övme malzemesi olarak kullanmaktan hiç utanmadılar.

Halen istikrar ve huzurun garantisi olarak kendini gösteren AKP, daha önce açıkladığı gibi kendi kaderi ile ülkenin kaderini bir tutmak gibi oldukça tehlikeli bir yolda yürümeye devam etmektedir.

Halen istikrar ve huzurun garantisi olarak kendini gösteren AKP, daha önce açıkladığı gibi kendi kaderi ile ülkenin kaderini bir tutmak gibi oldukça tehlikeli bir yolda yürümeye devam etmektedir.

Ülkemizi cihatçı çetelerin üssü haline getirdiler, huzur ve güvenden bahsediyorlar.

Daha önceki bombalı katliamlara gözlerini kapadılar ama huzur ve güven ortamından bahsediyorlar.

Emperyalizmle kol kola girip ülkemizi bataklığa sürüklediler ama huzur ve güven ortamından bahsetmekten geri durmuyorlar.

Memleket, dünya mafya başlarının hem geçiş hem de yaşama alanı haline gelmiş ama huzur ve güven ortamının devamından bahsediyorlar.

Eğitim çağındaki çocuklar gece çalışırken makinarya kapılıp ölüyor, ama bu ülkede huzur ve güven var onlara göre.

Okula giden çocuklar açlıktan bayılıyor, öğretmenlere kariyer sınavları yapıyor, işsiz öğretmenler intihara sürükleniyor ama huzur ve güvenden mahrum etmeyeceklerini söylüyorlar utanmadan.

Hekimlere kapı gösterilmiş, sağlık sistemi özel hastanelere göre ayarlanmış, halkın sağlığı paraya endesklenmiş ama sorsan ülkede huzur ve güven var.

Kadınlar katlediliyor, gençler mutsuz, çocuklar gericiliğin kiskacında ama huzur ve güvenin teminatı AKP

"Ülkemiz Bu Tabloyu Asla Hak Etmiyor"

İşsizlik oranları rekor kırıyor, ücretli kölelik düzeni derinleşiyor, yoksulluk, açlık, sefalet almış başını gitmiş ama huzur ve güven tesis edilmiş öyle mi?

Evet bazıları için huzur ve güven var. Kimler için var? karlarını kar katan sermayedarlar için var. İktidarın beslemesi ve ortağı gericiler yobazlar için var. Kamu kaynaklarına çöken AKP yandaşları için var. AKP ile bir olan 21 olanlar için var. Ama milyonlarca emekçi için, kadınlar için gençler için tesadüfen yaşama gerçeği var. Bir gün ülkenin herhangi bir yerinde bombalı bir saldırıda ölme riski var. Maden ocağında göz göre göre ölüme yollanma var. Geçinme sorunu var, açlık sorunu var, işsizlik var.

Şu gerçeği bir kez daha buradan ifade etmek istiyoruz. Emperyalizmle gericilikle kol kola girmiş bir iktidarın ülkeyi terör saldırılarında koruma ehliyeti yoktur olamaz da.

Bunun yanında, her terör saldırısından sonra AKP sorumluluğu kendi üstünden atıp, dış güçler bahanesine sarılmaktadır. Ancak 21 yıldır da AKP bu dış güçlerle sarmaş dolaştır.

Ülkemiz bu tabloyu asla hak etmiyor.

Her gün yaşadığımız bir önceki gün yaşananları aşıyor ve bu ağır tablonun ceremesini yine emekçi halkımız çekiyor.

Bugün geniş toplumsal kesimlerde AKP'nin iktidarını korumak için her yolu mübah göreceği inancı bulunmaktadır. Taksim'deki saldırının akla 2015 dönemi gibi bir süreci getirmesi, bombalarla şekillenecek bir döneme geri dönülmesi ihtimali tartışılmaktadır.

Seçim iklimine geçtiğimiz bir dönemin içinde böyle bir katliamın siyasi amaçlar doğrultusunda kullanılması AKP'nin sadece iyi bildiği bir iş değil, aynı zamanda itiraf da ettiği bir gerçektir. 2015 sürecinde zamanın AKP'li siyasetçisinin bombalamaların oylarını yükselttiğini söylemesi daha dün gibi aklımızda.

Başta Ankara gar katliamı olmak üzere asıl sorumluların ısrarla yargı önüne getirilmediğini biliyoruz.

"Emekçilerin Başındaki Bela Beşli Çete Değil, Sermaye Sınıfının Tümüdür"

Ülkemizi, planlanmış her süreçten istediklerini aldıkları, seçim matematikleri ile, toplumsal ve siyasi mühendisliklerle sonuca vardıkları, atı alanın Üsküdar'ı geçtiği, gerçek sorunların üstünün örtülerek manipülasyonlar, türban açılımları, helalleşme söylemleri ya da şu an AKP'nin yaptığı gibi huzur ve güven nidaları ile şekillendirmesine izin vermemeliyiz.

Bugün hayatı var eden milyonlar, özellikle iki sağ ittifak tarafından yurttaş yerine değil seçmen yerine konulmakta, nazarlarında oy hakkına sahip olmak dışında bir değerinin olmadığı yapılan siyasi açılımlar ile bir kez daha açığa çıkmaktadır.

AKP en büyük gücü halkın örgütsüzlüğünden, Millet İttifakı ise en büyük gücünü yine halkın örgütsüzlüğünden almaktadır.

Emek mücadelesi veren, laiklik mücadelesi veren, bağımsızlık mücadelesi veren bir halk bu iki ittifakın kabusudur.

Cumhur İttifakı sırtını devlet olanaklarına, Millet İttifakı ise sırtını halkın AKP'den kurtulma duygusuna yaslamış anket yarıştırmakta, uluslararası destek yarıştırmakta, gericilik yarıştırmakta, sermayeye güven verme yarıştırmaktadır.

Bu iki ittifaka sıkıştırılan ülkemizin bir seçeneği daha bulunmaktadır.

İki ittifakın da söylediklerine değil söylemediklerine bakarsak bu seçenek daha da anlaşılacaktır.

Bugün ülkemiz dışa bağımlı bir ülkedir. Siyaseten de öyledir. Gerçek bir bağımsızlık tüm sömürü anlaşmalarının iptalinden, üslerin kapanmasından, NATO'dan çıkılmasından, AB planlarının yırtilıp atılmasından geçer. Bugün bunu sadece biz komünistler savunuyoruz. Ya ülkemiz bağımlı bir ülke olmaya devam edecek ya da bağımsızlığını yeniden ilan edecek işte iki farklı seçenek. Biri sağ biri sol bir seçenek. Halkımızı sağ ittifakları reddetmeye ülkenin sol seçeneğini güçlendirmeye çağırıyoruz.

Bugün ülkemiz halkın çıkarlarının değil, patronların çıkarlarının korunduğu bir ülkedir. Emekçilerin başındaki bela beşli çete değil, sermaye sınıfının tümüdür. Gerek Cumhuriyet gerekse de Millet ittifakı temiz sermaye ya da yandaş sermaye adı ne olursa olsun sermayeye muhtaç olduğumuza inandırmaya çalışıyorlar. Hiç de değil. Kamucu bir politika ile, kamucu bir kalkınma planı ile, sermaye sınıfını halkın sırtından atabileceğimizi söylüyorlar. İşte iki farklı seçenek, kamucu bir seçeneği güçlendirmeye çağırıyoruz.

Bugün ülkemiz gericiliğin tarikatların holdingleştiği, devletin farklı organlarını paylaştığı bir hale geldi. Dört yaşındaki çocuklara gözlerini diken gericiler, her gün yayınladıkları fetvalarla iktidarlarının keyfini sürüyorlar. Çünkü ülkemizde laiklik yok. Aydınlanma fikri doğrudan bu iki siyasi ittifak tarafından küçümseniyor ve yok sayılıyor. Bu iki sağ ittifakta tarikat ve cemaatleri toplumun değişmez bir gerçeği olarak kutsuyorlar. İşte iki farklı seçenek burada da ortaya çıkıyor. Ya laikliği tekrar kazanacağız ya da gericilerin düzeni sürüp gidecek. Sizleri laiklik için de sol seçeneği sosyalist seçeneği güçlendirmeye çağırıyoruz.

İstiklal Caddesi'nde sanata, üniversitemizde bilime, evlerimizde huzura, meydanlarımızda güvene, fabrikalarımızda sömürülmeden üretime, halklar arasında kardeşliğe, eşitliğe, özgürlüğe, bağımsızlığa ihtiyacımız var.

Asgari Ücret Enflasyona Yetiyecek Mi?

2022 yılı Ocak net asgari ücret 4253 TL olarak açıklanmıştı. Artan enflasyon sebebiyle Temmuz ayında yapılan zam ile birlikte net asgari ücret 5500 TL'ye çıkarıldı.

Enflasyonun inanılmaz seviyelerde yüksek olduğu ülkemizde düzenin tüm partileri ve kadroları asgari ücretin enflasyonun üzerinde olması gerektiği konusunda hem fikir durumda.

TÜİK tarafından açıklanan verilere göre 2022 Ekim ayı Tüketici Fiyat Endeksi (TÜFE) %3,54 olarak gerçekleşirken yıllık TÜFE ise %85,51 oranında açıklandı.

ENAGrup tarafından açıklanan verilere göre ise 2022 Ekim ayı TÜFE %7,18 oranında gerçekleşirken yıllık enflasyon %185,34 olarak açıklandı. 10 aylık (Ocak-Ekim) enflasyon ise %115,82 olarak açıklandı.

Enflasyonun gerçek oranının ne olduğu bile tam olarak ortaya konamamaktadır. Yapılan zamlar

ve pahalılığa bakıldığında ise TÜİK verilerinin gerçeği yansıtmadığı ortadadır.

Enflasyon oranında artış ele alınacak olursa TÜİK **TÜFE verisinin yıl sonu %93-94 civarında olacağı varsayarsak 2023 asgari ücretinin net 8,250-8500TL civarında olması gerekmektedir.**

ENAG'ın açıkladığı TÜFE'nin yıl sonu 12 aylık %200, Ocak-Aralık döneminin ise %130 bandına çıkacağını varsayarsak 2023 asgari ücretinin 9.781-12.759 TL aralığında olması gerekmektedir.

Asgari ücretli çalışan oranının giderek arttığı bir tabloda asgari ücreti enflasyona endekslemek ya da aynı oranda zam yapmak düzen tarafından halka kazanım olarak pazarlanmaktadır.

Çalışanların ücretten aldığı pay ise büyüme rakamlarının artmasına rağmen azalmaktadır. Enflasyona ek olarak büyüme rakamlarının oranı da eklenerek zam yapılması gerekmektedir. Burada dolar kurundaki artış da baz alınmalıdır.

Bu veriler ile ortaya konacak asgari ücret yukarıdaki verilerden elde edilen en iyi asgari ücret miktarının daha fazlası çıkmaktadır.

Asgari ücretin yükseltilmesi ise sadece görüntüden ibarettir. Asgari ücretteki nominal artış reel olarak desteklenmemektedir. Temmuz ayında yapılan zamlı asgari ücretin alım gücü Ocak ayında daha düşük olan asgari ücretten daha düşüktür. Yıl sonu yaklaştıkça bu yük daha fazla hissedilecektir. Alım gücünün 6 aylık süreçte ortalaması alındığında ise asgari ücrete zam değil indirim yapılmaktadır.

AKP'nin ekonomi politikaları ile birlikte istikrarlı göstergeler inşa edilememektedir. İstikrarlı göstergeler olamadığı sürece de bu durum devam edecektir. Eşit bölüşüm ve planlı bir ekonomi inşa edilmediği sürece insanca bir yaşam mümkün değildir.

Ücretin geç ödeniyorsa
Maaşın verilmiyorsa
Sigortan yatmıyorsa
Sigortan eksik yatıyorsa
Kıdem tazminatın yoksa

Fazla mesailerin ödenmiyorsa

Asgari geçim indirimini ödenmiyorsa

Mobinge, baskıya, tacize uğradıysan

İş güvenliğine aykırı şekilde çalıştırılıyorsan

YALNIZ DEĞİLSİN

0 850 255 07 10

Alo İşçi Dayanışma Hattı

sınıf tavrı

İşçiler "Artık Yeter" Diyor!

Dünyanın birçok ülkesinde yükselen enflasyon, hayat pahalılığı başlıklarında yüzbinlerce işçi yaz aylarından itibaren sokaklarda sesini yükseltmeye çalışıyor. Artık Yeter sloganlarının öne çıktığı bu eylemler belli başlı ülkelerde devam ediyor.

İngiltere'de yaz aylarında başlayan ve özellikle demiryolu, liman, posta çalışanlarının damga vurduğu büyük direnişler, grevler bugün de dönem dönem gündeme geliyor. Temel gıda maddelerine yapılan zamlar ve enflasyonun yükselmesi ülkede yüzbinlerce işçiyi sokağa döktü. 1 Ekim'de sendikaların çağrısıyla 50 şehirde eylemler düzenledi.

Geçtiğimiz aylarda ise İrlanda, Belçika, Avusturya, Almanya'da yine enflasyona ve hayat pahalılığına karşı birçok eylem düzenledi.

Fransa'da hayat pahalılığına, düşük ücretlere ve emeklilik hakkının gaspına karşı 16 Ekim'de yüzbin kişinin katıldığı eylem gerçekleştirildi.

Arjantin'de aylardır protesto gösterileri gerçekleşiyor. Onbinlerce işçinin katıldığı eylemler yoksulluğa karşı, hayat pahalılığına ve işsizliğe karşı eylemler düzenleniyor.

Haitili emekçiler de fiyatlara yüzde yüzün üzerinde zam yapılmasına karşı ayağa kalktı.

İran'da ise Amini'nin ölümü ile başlayan ve kadınların öncülüğünü çektiği eylemler yerini öğrencilerin, işçilerin eylemlerine bıraktı.

Türkiye'ye baktığımızda aynı sorunların belki çok daha fazlasını görmek mümkün olsa da bir sessizliğin hakim olduğunu belirtmek gerekiyor.

Konuyla ilgili olarak Sınıf Tavrı GYK Üyesi Kemal Parlak'ın görüşlerine yer veriyoruz:

Uzunca bir süredir işçi sınıfına yönelik yoğun bir saldırı var. 1990'lardan itibaren işçi sınıfının tarihsel mücadeleye kazanmış haklar bir bir elinde alınmaktadır. Bunun nedenlerinden biri kapitalizmin girmiş olduğu krizin faturasını emekçilere ödetmek ise, diğer nedeni de sosyalizmin çözümlü ile birlikte tüm dünyada işçi sınıfının siyasal olarak geri çekilişidir. "Siyasi iktidar" iddiasının geri çekilmesiyle büyük bedeller ödenilerek kazanılan haklara sermaye sınıfının yoğun bir saldırısının başladığını belirtmek gerekiyor.

İşçi sınıfının tarihsel kazanımlarına yönelik saldırıların devam ettiği bu tarihsel süreçte kapitalizm yeni bir döngüsel kriz içerisine girdi. Pandemiyle birlikte yaşanan ekonomik durgunluk ve buna enerji krizi de eklenince bu krizin uzunca bir süre devam edeceği gözüküyor. Buna çok yönlü bir kriz diyebiliriz. Bu kriz 1929 ekonomik buhranı gibi sonuçlar da doğurabilir.

Sermaye sınıfı her kriz döneminde olduğu gibi doğrudan ya da dolaylı olarak faturayı emekçilere kesmektedir. Doğrudan düşük ücret ve işsizlik olarak yansıtılırken, artırılan enflasyonla birlikte dolaylı olarak emekçilerin sofralarına da el konulmaktadır.

Tarihsel kazanımlara yapılan saldırılarla beraber artan enflasyon ve hayat pahalılığı da eklenince yaşam emekçiler için çekilmez hale geldi. Bu saldırılara karşı zaman zaman Avrupa'da, Latin Amerika'da ya da çeşitli ülkelerde ciddi itirazlar ve büyük eylemlilikler olmaktadır. Ekonomist karakterli olan bu eylemlilikler sadece belli başlıklara yönelik olduğu için etkileri de sınırlı olmaktadır. Yine de bu eylemliliklerin büyük değeri bulunmaktadır.

Ülkemizde ise yaşanan ekonomik sorunlar ve sınıfa saldırılar katmerleşerek artmaktadır. Her on sende bir ekonomik krizler yaşanmaktadır. Hem genel anlamda kapitalizmin, hem AKP'nin

uyguladığı ekonomik politikalar sonucu pandemi öncesinde başlayan ve derinleşerek uzayan bir ekonomik kriz yaşanmaktadır. Son iki yıldır emekçiler açısından her gün daha da ağırlaşan sonuçlar çıkmaktadır. Tarihin en büyük işsizlik rakamları yanında müthiş bir yoksullaşma yaşanmaktadır. İstedikleri kadar rakamlarla oynasalar da yaşanan hayat pahalılığı, temel ihtiyaç ürünlerine yapılan zamlar emekçiler açısından katlanılmaz boyutlardadır.

Bu durumdan işçiler emekçiler elbette ki hoşnut değiller, ama buna karşı mücadelede etmiyorlar, bu hoşnutsuzluk eylemliliğe yansımıyor. Nedeni ise sık sık vurguladığımız gibi örgütsüzlük ve kuşatılmışlıktır. İşçi sınıfımız örgütsüzdür, mücadele kanalları kapalıdır. İşçi sınıfının çok az kısmı sendikalara üyedir. Kaldı ki bu sendikaların çok büyük bir kısmı sarı sendikalardır, bırakın mücadeleyi etmeyi mücadele kanallarını tıkamaktadırlar. Ayrıca mevcut sendikal formlar işçi sınıfının büyük kısmını isteseler de kapsayamazlar.

İşçi sınıfımız aynı zamanda ideolojik ve siyasal olarak bir dizi araçla kuşatılmıştır. Sendikaların önemli bir kısmı da bu kuşatılmışlığa hizmet etmektedir. Burjuvazinin en gerici ideolojik formlarıyla kuşatılan emekçiler bırakın mücadeleyi içten içe çürümektedir. Bu kadar ağır sorunlar karşısında mücadele edilmezse doğal olarak çürüme yaşanır.

Yaşanan ekonomik sıkıntılar ve sorunlar işçi sınıfının mücadele zeminini güçlendiriyor. Yapılması gereken acilen sınıfın mücadele kanallarını açmak ve çoğaltmak. Sömürünün üstünü örten her türlü burjuva ideolojileriyle mücadele edip bu örtüyü kaldırmaktır. Aç kalanların zenginlerden 40 yıl önce cennete gider ve peygamberin sofrasında yemek yiyeceğine inanan bir emekçi sömürüye karşı da yoksulluğa karşı da mücadele etmez.

Yoldaştan Mektup

Seçimlere Giderken AKP Gerçeği

Savaşın, zulmün, baskının ve yokluğun olduğu bir sürecin içindeyiz. Ekonomik krizin çöküşe doğru götürdüğü ve dış politikada manevra alanının giderek tükenmesi nedeniyle AKP rejiminin ciddi bir sıkışma içerisinde olduğu nicedir görülüyor. Bu süreci bir türlü çözemeyen AKP, büyük bir çıkmazla karşı karşıya. Son dönemde AKP'nin iç yapısında yaşanan çözümler emareleri bu çıkmazın bir yansıması olarak karşımıza çıkıyor.

Toplumsal sorunları çözecek enerjisi, kabiliyeti ve ufku bulunmayan AKP rejimi ekonomide de çuvalamış durumda. Tüm bu süreci siyasal aklımızla, doğruyu yanlış ayırt edebilme becerimizle doğru bir şekilde yorumlamalıyız. Türk lirasındaki değer kaybının katlanarak artması, hayat pahalılığı ve işsizlik insanları asgari ihtiyaçlarını bile karşılamayacak hale getirmiştir. Yoksulluğun dayanamayacak halde olması, iş bulmadaki zorluk

ve iş yaşamında yaşadığımız eziyete rağmen alın terimizin karşılığını alamamak bizlere "insanca bir yaşam" sloganıyla örgütlü mücadelemizi daha ileri taşımamız gerektiğini hatırlatıyor.

Ülkemizdeki ekonomik yıkım ve yaşanan felaketler sorunlara tepki göstermemizi zorunlu kılıyor. Adaletsizlik, yolsuzluk ve her türlü zorbalık AKP iktidarıyla birlikte toplumun gözünde çok daha açık hale gelmiştir. Hüküm süren boğucu atmosferin umutsuzluğa ve edilgenliğe sürüklediği emekçilerde belirgin bir silkinme görülmektedir. İşçilerin "bu böyle gitmez, gitmemeli" duygusu artık toplumun çok büyük bir kesimine egemen hale gelmiş durumda. Ne yazık ki bu duygu örgütsüzlük ve buna bağlı hedefsizlik nedeniyle anlamlı bir eylemselliğe henüz dönüşmüş değil. Ancak bu böyle gitmeyecek... Ekonomik yıkımın toparlanmayacak bir hale gelmesi pek çok şeyi çığırından

çıkardığı gibi işçi sınıfını da kontrol edilemeyecek bir noktaya götürmekte ve yeni sığramanın önünü açmaktadır. Bu durum burjuvaziyi korkuya sevk etmektedir.

Bunlar dışında hukuksuzluk ve sömürü her alanda devam etmektedir. İşçiler güvencesiz bir yaşama mahkum edilmiş durumdadır. AKP iktidarı ve burjuva sınıfı baskı ve hukuksuzlukla toplumdaki ilericileri çeşitli oyunlarla korkutmaya çalışıyor. Tüm bunları bertaraf etmek örgütlenmekten geçmektedir. Bir işçi olarak tüm işçileri dayanışmaya ve örgütlenmeye çağırıyorum. Rüzgar bizden yana esiyor, bu düzen böyle gitmeyecek! Ortak üretilen, ortak tüketilen bir ülke dileğiyle. Düzeni değiştirirse işçiler değiştirir.

■ Hasan Kırlangıç / İnşaat Çalışması

Bir Çift Kızıl Karanfil: Talip Öztürk ve Mustafa Hayrullahoğlu

16 Kasım günü, tarihimizin iki büyük komünistinin ölüm yıl dönümü olması nedeniyle bizim için önem arz ediyor. Tarihsel TKP saflarında mücadele eden ve Türkiye işçi sınıfı mücadelesinde iz bırakan Talip Öztürk ve Mustafa Hayrullahoğlu üç yıl arayla aynı günde katledildiler.

Talip Öztürk

TKP üyesi ve Tüm Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneği (TÖB-DER) İstanbul Başkanı Talip Öztürk (Orhan Tok), 16 Kasım 1979 tarihinde öğretmenlik yaptığı okulun çıkışında faşistler tarafından katledildi. Bir komünist olarak yaşayan ve otuz iki yaşında aramızdan ayrılan Talip Öztürk yoldaşımız Türkiye'de öğretmenlerin örgütlü mücadeleye yürütmesine öncülük etmiş önemli isimlerinden biriydi.

Türkiye Öğretmenler Sendikası'nın (TÖS) kuruluşunda görev alan ve TÖS'ün devamı niteliğindeki TÖB-DER'in İstanbul Başkanlığını yapan Talip Öztürk, 1947 yılında Erzurum'un merkeze bağlı Toparlık Köyü'nde doğdu. Küçük yaşta babasını kaybeden Talip Öztürk öksüz bir çocuk olarak büyüdü. Bu nedenle annesi ve bir öğretmen olan dayısı tarafından yetiştirildi. Yoksul bir hayat süren Talip Öztürk eğitim hayatında başarılı öğrenciydi. İlkokulu Erzurum Veysiefendi İlkokulu'nda tamamlar. İlkokulu bitirdiğinde parasızlıktan yatılı okuyabileceği okulları araştırılır. Henüz o yaşlarda öğretmenliği sevdiği için sınava girerek Yavuz Selim İlköğretmen Okulu'nu kazanır. Öğretmen okulunda okurken Türkiye İşçi Partisi (TİP) kurulmuştur

ve Talip Öztürk sol hareketlere ilgi duymaktadır. Okulda kendisi gibi sol düşüncelere sahip öğretmenlerden etkilenir ve TKP saflarına katılır. Talip Öztürk 1965'te öğretmen okulundan mezun olduktan sonra Erzurum Eğitim Enstitüsü'ne girer ve enstitüyü 1967 yılında bitirerek mezun olur.

İlk öğretmenlik yıllarını Kütahya Simav Çiftgöl Ortaokulu'nda geçirir. Kısa süre içerisinde Türkiye Öğretmenler Sendikası (TÖS) Simav şube yönetimine seçilir.

TÖS, 15 Aralık 1969 tarihinde başlayan 4 günlük boykot kararı alır. Bu boykot kararı tarihe "Büyük Öğretmen Boykotu" geçecektir. Türkiye'de o yıllarda görev yapan 156 bin öğretmenin 109 bini tüm baskılara rağmen boykota katılır. Talip Öztürk de Simav'da arkadaşlarıyla birlikte boykotu aktif bir biçimde örgütler.

Ekim 1970'de İstanbul Güngören Ortaokulu'na atanan Talip Öztürk, aynı okulda öğretmenlik yapan Işık Hanım ile tanışır ve evlenirler. TÖS İstanbul Şubesi'ne üye olan Öztürk burada da faaliyetlerine devam eder. Kısa süre sonra 12 Mart 1971 tarihinde askeri muhtıra verilir ve öğretmenler üzerindeki baskılar da giderek artar. Sola ve aydınlara karşı büyük bir sindirme ve tasfiye hareketi başlatılır.

Tüm baskılara rağmen devrimci dalga bir süre sonra yeniden yükselişe geçer. Bu dönemde Talip Öztürk tüm enerjisini işçi sınıfını örgütlemeye ayırır. Sınıf mücadelesi yükselirken düzenin beslediği faşist çeteler de silahlanarak sola ve emekçilere saldırılar düzenlemeye koyulmuştur. Ülkede faşist terör her geçen gün tırmanırken işçi sınıfının öncü kadroları da faşistlerin hedefi haline gelmektedir. Hedef alınan öncülerden biri de Talip Öztürk olmuştur.

Talip Öztürk, 16 Kasım 1979 tarihinde öğretmenlik yaptığı okulun çıkışında faşistler tarafından katledildi. Türkiye'de ilerici öğretmen örgütlenmesi Talip Öztürk'ün izini taşımaktadır. Talip yoldaşın bıraktığı sosyalizm bayrağı bugün dalgalanmaya devam etmektedir.

Mustafa Hayrullahoğlu

Mustafa Asım Hayrullahoğlu (Deniz yoldaş) 16 Kasım 1982 tarihinde 12 Eylül'ün işkence hanelerinde katledildiğinde henüz otuz dört yaşındaydı. TKP İstanbul İl Sekreteri ve Merkez Komitesi üyesi olan Hayrullahoğlu, 12 Eylül faşist darbesinde ağır

işkenceler görmesine rağmen eğilmeden duran bir komünistti.

Mustafa Hayrullahoğlu, 1948 yılında Diyarbakır'da doğdu. Yüksek öğrenimini İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde yapan Hayrullahoğlu, 1960'lı yıllarda yükselen mücadelelerinde aktif rol oynadı. Fikir Kulüpleri Federasyonu (FKF) ve Devrimci Doğu Kültür Ocakları'nda (DDKO) çalıştı. Türkiye İşçi Partisi'ne (TİP) üye oldu.

1969 yılında Sungurlar işçi direnişi ve o yıllarda gelişen bir dizi işçi direnişlerinde yer aldı. Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) kapatılmaya çalışılması üzerine işçi sınıfının yanıtı gecikmemişti. 15-16 Haziran 1970'te gerçekleşen işçi sınıfının büyük direnişini örgütleyenlerden biri de Hayrullahoğlu idi.

"Tekel Gerçek" ve "Derby Gerçek" isimli fabrika gazetelerinin yazı işleri müdürlüğünü üstlendi ve bu yayınların geniş kitlelere ulaşması için dağıtımını örgütledi.

12 Mart muhtırası ve TİP'in kapatılmasından sonra, 1975 yılında TKP'ye katıldı. TKP İstanbul İl Sekreteri ve TKP Merkez Komitesi olan Hayrullahoğlu, 12 Eylül 1980 askeri darbesinden sonra, 14 Kasım 1982'de gözaltına alındı. Gayrettepe 1. Şube'de günlerce süren en ağır işkencelere maruz kalan Mustafa Hayrullahoğlu uzun süren işkencelere rağmen parti hakkında herhangi bir açıklamada bulunmadı.

Deniz Gezmiş'ten esinlenerek aldığı Deniz ismine yakışır bir şekilde davranan Hayrullahoğlu'nu 16 Kasım 1982 günü işkencede hayatını kaybetti. Polisler naaşı Kasımpaşa'daki Kulaksız Kimsesizler Mezarlığı'na gizlice gömdü. Hayrullahoğlu'nun gömüldüğü yer, ailesi ve yoldaşları tarafından uzun uğraşlar sonunda bulundu.

Mustafa Hayrullahoğlu'nun son anlarına şahit olan bir aşka devrimci Namık Kemal Cibaroğlu, Hayrullahoğlu'nun son anlarını şöyle anlatıyor:

"Devrimci tutsakları belirli yerlerde tutarlardı. Ben de 20 metre karelik, camları olmayan, bodrum katta olduğu anlaşılan bir yerdeydim. Polisin işi bitmediği, daha bilgi almak istediği insanlar orada tutuldu. Duvarlarda zincirler vardı, insanlar oralara bağlanıyordu. Zincirlere bağlı, gözlerimiz kapalı, beton zemine oturtulduk. Odada bir yatak vardı, o akşam bu yatakta ben yatıyordum,

benden başka da kimse yoktu. İki kolum da kalorifer borularına bağlıydı. Akşam saatlerinde bir kişiyi sürükleyerek getirdiler. Sağ tarafıma yatırdılar. Kolumun kelepçesini çözüp birbirimize kelepçelediler. Gelenin kim olduğunu, sürekli dövükleri, tekmeledikleri, 'konuş Mustafa', 'konuş Deniz' diye bağırın polislerden öğrendim."

İkimiz vardık o gece. Kim olduğunu öğrenmek istedim, hiç konuşmadı, adını bile söylemedi, sadece inliyordu. Kısa bir süre sonra nöbetçi polisler geldi. Durumuna baktı. Kötüydü. Gözlerim bağlı olduğu halde inlemelerinden ne kadar kötü olduğunu anlıyordum. Polis korktu. Benim sol kolumu çözdü, 'buna bak, tedavi et' dedi, çekti gitti. Yanına döndüm, kış günü olduğu halde müthiş terliyordu. Kötü bir şey olduğunu hissettim. Gömlek vardı üzerinde, gri renk pantolonu vardı. Gömleğini açtım, konuşurmaya çalışıyordum, nefes almakta zorlanıyordu. Yastık olarak kullandığım paltomu başının altına koydum. Ne yapacağımı bilemedim.

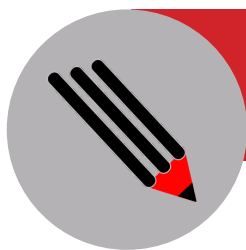
Bir süre sonra polisin TKP timi geldi, Mustafa'nın o tim tarafından işkence gördüğü belliydi. Kollarının açık olduğunu görünce bana da saldırmaya başladılar. Niye yardım ediyorum, diye kızdılar. 'Mustafa konuşacak mısın, seni gebertiriz' diye bağıyorlardı. 'Seni biliyoruz; Merkez Komite üyesisin, kabul et, isim ver, kendine eziyet etme. Hastata değilsin, rol yapıyorsun' gibi sözlerle bağırp dövüyorlardı. Mustafa'yla ilgili her şeyi polislerden

öğrendim, adını, kim olduğunu. Tekmelediler, vurdular, yumrukladılar hiç sesi çıkmadı. Hastaneye götürün, durumu kötü dedim. 'Götürmeyiz, senden sorumlu' dediler. Kolonya istedim, gömleğini çıkarttım. Göğsünün sol kısmında bir madeni para büyüklüğünde morartı vardı, darbe almıştı. Ayaklarında falaka izi var mı diye bakmak istedim, uzun boyluydu, eğilemedim. Diğer polisler gelip beni yardım ettiğim için dövüyorlardı."

O tür yerlerde saat kavramını yitirmiştik. Polislerin mesai saatlerinden zamanı anlamaya çalışıyorduk. Sabah 7 gibi koşuşturmacalar ile uyandım. Mustafa'nın inlemesi kesilmişti, sesi gelmiyordu. Elim kelepçeliydi, kolunu tutmaya çalışıyordum, terlemesi de geçmişti. Rahatladı diye düşündüm, uyuyor sandım, öleceğini hiç düşünmemiştim. TKP timi geldi daha sonra, gözlerim bağlı uyuyor pozisyonunda durdum. Biri üstümden eğildi, Mustafa'nın kalbini dinledi. 'Bu ölmüş' diye bağırdı. 'Yapma ya' sesleri geliyordu. Süratle odadan kaçtılar. Yalnız kaldım, dokundum, kolu buz gibiydi. Mustafa'dan ses yoktu."

Mustafa Hayrulloğlu yoldaşımız canı uğruna işçi sınıfının iktidarını örgütledi. Gerek Talip Öztürk, gerek Mustafa Hayrulloğlu'nun adları işçi sınıfı mü-

cadelesinden hiçbir zaman silinmeyecek. Onlar sosyalizm mücadelesinin kızıl karanfilleri olarak mücadelemize ışık tutmaya devam ediyorlar.

Genç Köşe

Piyasacı Eğitime Karşı Liseli Gençlik Mücadeleye!

AKP, piyasacı eğitim politikalarıyla liselere saldırıya devam ediyor. Özellikle son dönemde artan bu vakaların kendisi elbette ki nedensiz değil. Son dönemde örneklerine şahit olduğumuz bu olaylardan birer örnek vermek istiyorum. İlk örnek elbette ki Bornova Anadolu Lisesi'ndeki 600 TL ücret dayatmasıdır. İçeriğini bilmeyen okurlarımız için şöyle özetlemiş olalım: Kantinde bundan sonraki dönemde nakit alışveriş yapılamayacağını, bundan sonra sadece kredi kartının geçerli olacağını söyleyen okul yönetimi öğrencilere bu kredi kartını 600 TL'ye satmak istiyor ve bunu zorunlu olarak dayatıyor. Almayan öğrencilerin ise kantinden alışveriş yapamayacağını söylüyor. İkinci bir örnek ise Kağıthane M.T.A.L.'den... Okul girişine turnike koymak isteyen okul yönetimi kart parası olarak öğrencilerden 60 TL istiyor ve bu ücreti ödemeyenlerin okula alınmayacağını bildiriyor. Fakat piyasacılık elbette ki sadece bu okullarla sınırlı değil. Yurdun dört bir yanında bu dayatmaların liselilere yapıldığını biliyoruz.

Peki liseliler bütün bu piyasacı uygulamalara karşı neler yaptılar?

Bornova Anadolu Lisesi'nde Sosyalist Liseliler, okulun büyük bir çoğunluğundan yani yüzlerce liseliden dilekçe topluyor, yönetime karşı sesini yükseltiyor. Liselilerin artan öfkesini gören yönetim ise mecburen geri adım atmak zorunda kalıyor. Kağıthane M.T.A.L.'deki arkadaşlarımız yine onlarca imza ve dilekçeyle okul yönetimine başvurduğunda ilk başta hiçbir liselinin sözünü önemsemeyen yönetim belli tavizler vermek zorunda kalıyor. Yani Sosyalist Liseliler en temel hak olan

eğitim hakkını öne atıyor ve bunun mücadelesini yükseltiyor. Kapitalizmin yapısal ekonomik krizlerinin bu kadar derinleştiği, insanların evine ekmeğe götürmekte zorlandığı, toplumun tüm alanlarında (genç, kadın, yaşlı, işçi, işsiz) intiharların yaşandığı, salt ekonomik değil siyasi krizlerinde hayatlarımızı mendeneye astığı bir dönemde insanlardan böyle ücretler istemenin abesle iştiğal olduğunu biliyoruz. Peki, onlar bunu bilmiyor mu? Elbette ki biliyorlar...

Kendi çocukları lüks arabalara binebilsin, yurtdışında özel üniversitelerde okuyabilsin diye emekçi sınıfın çocuklarını elbette sömürmek zorundalar. Onlar için bu bir istek değil ihtiyaç. Sermayenin iktidardaki temsilcisi AKP elbette ki kendi sınıfının yılmaz savunuculuğunu yapmak zorundadır. Bu savunuculuk sadece okullarda istenen ücretler midir peki, hayır. Geçen günlerde gündeme gelen MESEM ve A-101 protokolünü gelen tepkiler sonrası iptal ettiklerini çok çabuk unutmamızı istiyorlar fakat bizim hafızamız güçlüdür! Haftanın dört günü A-101'de, geri kalan bir gün ise okulda bulunacak öğrencileri dalga geçer nitelikte olan bir ücretle staj adı altında sömürmelerini çok normal bir durum gibi sunarak, çiraklıktan ustalığa(!) market işçisi yetiştirmeyi planlayan, gündeme getiren ve protokolünü imzalayan MEB, bir gün sonra – gelen tepkiler üzerine–bu karardan caymıştır. Fakat bizim aklımızda geride kalan ise sermaye sınıfının bitmeyen azgın sömürme isteğidir. Peki, bu gündemlerde en küçük bir kazanım dahi nasıl, ne yapılarak elde edilmiştir? Elbette ki bize göre sorulması gereken en önemli sorulardan biri budur. Bu örnekler de dâhil olmak üzere dünya

ve Türkiye tarihinde bu şekilde binlerce haksızlık yaşanmıştır. Bu olaylarda ise her zaman kazanan, örgütlü bulunan güç olmuştur. Yani istediğimiz kadar mücadele edelim eğer örgütlü değilsek bir kazanım elde edemeyiz. Yaşamın tüm alanlarında mücadele böyle ilerliyor. Eğer bu liselerde ve başka birçok okulda istediğimizi alabilirdik bu örgütlü gücümüz sayesinde olmuştur. Eğer bu okullarda yüzlerce liseli örgütlenip, birleşip hakkını aramasaydı şu an bu ücretleri ödemek zorunda kalmışlardı. Yani temel mesele örgütlü mücadeledir. Her zaman dediğimiz gibi okullarımız ve ülkemiz sınıksız birbirine bağlıdır. Eğitim sisteminin kötü olması, eğitime ulaşırken gençliğin fahiş fiyatlara maruz kalması, gericiğin okullarımızda hortlaması; bunların hepsi ülkenin yönetimiyle alakalıdır. Bu bakımdan özgür ve aydınlık bir ülke için mücadele etmeden, onu yaratmadan eşit, parasız, bilimsel ve özgür bir eğitime ulaşmamız mümkün değildir. Böyle bir ülkeyi ve böyle bir eğitimi inşa etmenin de bizim ellerimizde olduğunu bilmeli, ona göre yaklaşmalıyız.

Sosyalist Liseliler bütün liseli gençliğe sesleniyor: Anlatılan bizim hikâyemizdir! Bu hikâyeyi başaşağı edip güneşli günlere uzanmak da, hayalini kurduğumuz yaşama erişmek de imkansız değildir. Bütün sıra arkadaşlarımızı emekten, laiklelikten ve bilimden yana bir eğitim ve ülke için sosyalizmin bayrağını yükseltmeye, Sosyalist Liseliler'e katılmaya çağırıyoruz!

■ Deniz Çepiç

Teröre Lanet Olsun! Emekçi Halkımızın Başı Sağolsun!

İstanbul İstiklal Caddesi'nde 6 yurttaşımızın ölümüne ve onlarca yurttaşımızın yaralanmasına neden olan bombalı katliam bir terör eylemi olarak halk düşmanlığıdır! Doğrudan masum insanlara yönelen bu terör eylemini lanetliyoruz. Halkımız bir kez daha teröre, emperyalist oyunlara ve rejimin siyasetine kurban edilmiştir.

Bu terör saldırısının kimler tarafından yapıldığı ve ne amaçlandığının yanıtının bulunması önemli. Bombalı terör saldırısını salt bir intikam eylemi olarak değerlendirmek içinden geçtiği-

çıkan benzer sözlerin boş hamasetten ibaret olduğunu çok gördük.

Yine aynı şekilde iki kesimden yapılan açıklamalar dikkat çekmektedir. Bunlardan birincisi siyasi taraftan gelen açıklamalar. Perinçek ve Bahçeli tarafından yapılan, doğrudan HDP'yi hedef tahtasına koyarak "derhal kapatılmalı" netliğinde sözlerdir ve AKP'nin HDP ile anayasa yapmasına değinen bir içerik taşımaktadır. İkincisi ise İçişleri Bakanlığı ve emniyet tarafından yapılan açıklamanın bir benzeri sayılabilecek

karşısında yer alırız. Faillerini de açık olarak ifade etmekten çekinmeyiz!

Bu açıdan geçmiş dönemde yaşanan bombalı katliamları hatırlayalım ve ülkenin bombalarla nasıl dizayn edildiğini bir kez daha bilince çıkartalım. PKK ve IŞİD tarafından gerçekleşen bir dizi katliamın, bombalı terör saldırılarının ve eylemlerin ülkemizde yarattığı kaosu neyle sonuçlandığı bugün açık olsa gerek. Ülkemiz bir kez daha Haziran-Kasım seçim sürecini yaşamamalıdır. Suruç'tan Ankara Gar Katliamı'na,

miz kesitin siyasi dinamiklerini anlamak açısından yeterli olabilir mi? Değilse daha farklı bir yaklaşım geliştirilmelidir.

Özetle yaşanan terör saldırısı hakkında yapılan ilk yorumlara göz atmak gerek. Resmi ağzından dillendirilen şudur: Bu bombalı terör eylemini PKK gerçekleştirmiştir, emir Kobani'den verilmiştir. Irak'ın ve Suriye'nin kuzeyinde yaşanan sıkışmaya karşılık intikam almak ve bedel ödemek için yapmışlardır. Amaç devletin sınır ötesi operasyonuna yanıt vermek...

Bununla birlikte resmî açıklamalar burada kalmamış, ileriye giderek başka bir noktaya daha işaret edilmiştir. Süleyman Soylu, İçişleri Bakanı sıfatıyla yaptığı ilk açıklamayla ipin ucunu doğrudan ABD'ye dayandırarak "ABD'nin taziye mesajını kabul etmiyoruz" sözleriyle "terörün kaynağı Kobani'dir, siz de orayı himaye ediyorsunuz" yaklaşımıyla doğrudan ABD'yi suçlamıştır. Ancak bundan daha önemlisi ise Soylu'nun ağzından çıkan şu sözlerde saklı: "Bu eylemi gerçekleştirenlerin ne mesaj vermek istediğini biliyoruz. Biz bu mesajı aldık. Karşılığını daha ağır vereceğiz. Bugün ABD tarafından yayınlanan taziye mesajının da katilin olay yerine ilk gelenlerden biri olduğu gibi bir değerlendirmenin esas olduğunu düşünüyorum."

Mesaj nedir, mesajı kim iletti, mesaj ne anlama gelmektedir? Bu soruların Soylu tarafından yanıtlanması gerekmektedir. Mesajı ABD mi vermiştir, ne mesajdır, neyin pazarlığına dair bir mesajdır? İkinci olarak bunun karşılığını vermekten ne kastedilmektedir: Söz konusu ABD ise nasıl bir pazarlık süreci içinde bulunduğu AKP iktidarı tarafından halka açık olarak anlatılmamıştır. Yoksa, Soylu tarafından sarf edilen yine hamaset mi? Geçmiş dönemde de ağzından

Savunma Bakanlığı tarafından yapılan açıklama...

AKP tarafından ise şu ana kadar politik bir açıklama yapılmamıştır. Genel olarak terörü kınayan açıklamalar olmakla birlikte, politik bir değerlendirmenin doğrudan AKP tarafından gündeme getirilmediğini belirtmek lazım.

Bununla birlikte altını çizmek gereken en önemli olgu ise toplumda bu bombalı terörün yarattığı algının, korku ve panik değil, "seçimlerden önce yine ortamı karıştırıyorlar, amaç iktidarın devam etmesi" türünden bir algı olmasıdır.

Geçmiş dönem yaşanan terör saldırılarının bugün kurulan istibdat rejimini nasıl dizayn ettiğini hatırlıyoruz. Bu açıdan İstiklal Caddesi'nde 6 yurttaşımızın katliyle sonuçlanan halk düşmanı terör eyleminin de geçmiş dönem yaşanan katliamlara benzer bir şekilde seçimlerden hemen önceye denk gelmesinin, toplumdaki psikolojiyi de belirlediğini belirtmek gerek. Yeni bir dizayn mı yapılıyor, yeni bir oyun mu kuruluyor, AKP-MHP iktidarı yeni bir hesap mı yapıyor soruları meşru sorular olarak akla gelen başlıklar.

Bu psikolojiye yönelik tersinden suçlama ise "komplo teorilerine" inanmaya meyilli bir topluma dönüşerek, katliamın faili olan PKK ve HDP'nin aklandığı iddiası. Kanıtlar ortada, yapanlar belli üzerinden bir söylemle kafası karışık olanları iknaya dönük bir propaganda görüyoruz.

Gerçekler elbette açığa çıkacaktır, çıkmalıdır. Komünistler her zaman terörün karşısında yer almış, almaya da devam edecektir. Hele hele "kimden gelirse gelsin" halka yönelik her türlü saldırı ve katliamı halk düşmanlığı olarak görür,

Reina'dan Atatürk Havalimanı Katliamı'na, Beşiktaş'tan Ankara Merasim Sokak Katliamı'na kadar... Onlarca bombalı katliamı yaşayan Türkiye, yeni bir katliamı da anlamaya çalışmaktadır.

O yüzden, bugün de bu terör eyleminin kime hizmet ettiği sorusu çok daha önem kazanmaktadır. Bu açıdan, pazar günü İstanbul'da gerçekleşen terör katliamıyla neyin hedeflendiği ve bundan kimlerin politik yarar sağlayacağı soruları politik analizin yanıtlanması gereken ilk başlangıç sorularıdır. Belli başlı noktaları tespit etmek, yaşanan bu katliamın boyutunu ortaya koymak açısından ilk zemin olabilir.

Böylesi bir terör saldırısının, Ankara'da Rus ve Amerikan İstihbarat Başkanları'nın bir araya geldiği, G-20 zirvesinde İsveç ve Finlandiya'nın NATO üyeliği konusunun pazarlık edildiği bir zamanda meydana gelmiş olması, yapılabilecek ilk tespitlerden biridir. Yine aynı şekilde AKP'nin HDP ile görüşmesi ve anayasa gündeminde ortaklaşma hedefi, Demirtaş'ın Diyarbakır'a özel uçakla götürülmesinden hemen sonrasında böylesi bir saldırının yaşanmış olması da not olarak düşülmelidir.

Türkiye'nin Suriye'nin kuzeyine askeri bir operasyon düzenlemek istediği ancak buna izin verilmediği ve AKP'nin seçimlerden önce askeri bir operasyon yaparak seçimlere girmek istediği biliniyor. "ABD'nin verdiği mesaj" bununla ilgili mi yoksa?

Sorular çoğaltılabilir... Ancak gerçek açık: Halk düşmanı bir terör saldırısı ve katliamı ile karşı karşıya kalan ülkemizde halkımız bir kez daha kurban edilmiştir! Ne için ve kimin için? İşte asıl soru budur?

TKH'den Açıklama: Ülkemizin geleceğinin bombalarla şekillenmesine izin vermeyelim! Teröre lanet olsun! Emekçi halkımızın başı sağ olsun!

Dün İstanbul Beyoğlu İstiklâl Caddesi'nde düzenlenen terör eyleminde yaşamını yitiren yurttaşlarımızın yakınlarının ve tüm emekçi halkımızın başı sağ olsun. Türkiye Komünist Hareketi olarak yaralı yurttaşlarımıza acil şifalar diliyoruz.

Türkiye'nin yakın tarihinde yaşanan bombalı katliamlar süreci herkesin hafızasında canlı bir şekilde yer almaktadır. Bugün benzeri şekilde İstanbul'un en merkezi ve kalabalık noktasında yapılan bu terör eylemi ülkenin geleceğinin karanlığa sürüklenme ihtimalinden başka bir yöne işaret etmemektedir.

Gericiliğin ve emperyalizmin tasallutunun olduğu her yerde bombalı katliamlar da, savaşlar da, terör eylemleri de eksik olmamaktadır. Emperyalizmin bölge politikalarının sonucu, halkların kardeşliğine darbe vuran ve sivil halkı hedefleyen katliamlar ülkemizde yaşanmıştır. Yakın tarihimizde 2015 ve 2016 yıllarına

bakıldığında Suruç'ta, 10 Ekim Ankara Garı'nda, Beşiktaş Dolmabahçe'de, Ankara Çankaya Merasim Sokak ve Kızılay Güvenpark'ta, Bursa'da, İstanbul Vezneciler ve Sultanahmet'te, İstanbul Atatürk Havalimanı'nda, Diyarbakır'da, Kayseri'de, Gaziantep'te, Elazığ'da ve Reina gece kulübünde yaşanan katliamlar bunlara örnektir. Ülkemiz ve emekçi halkımız bir kere daha böylesi bir katliamdan nasibini almış durumdadır.

İstikrar ve huzur diyerek iktidara gelenler bugün istikrar ve huzurun devam etmesi için kendi iktidarlarının ve istibdat rejiminin devam etmesi gerektiğini vaaz ediyorlar. Oysaki, biz bu oyunu daha önce gördük ve yaşadık. Türkiye'yi Suriye'de cihatçı çetelerin hamisi haline getirenler, ülkenin sınırlarının delik deşik olmasına neden olanlar, yakın geçmişte yaşanan bombalı katliamlara gözlerini kapatanlar, emperyalizmle içli dışlı olmaya devam edenler bugün yüksek perdeden konuşsalar da nafile.

Gericilik ve emperyalizmle mücadele etmeden terörle mücadele edilemez!

Türkiye'nin emekçileri, sermaye diktatörlüğünün ve istibdat rejiminin altında, emperyalizme bağımlı bir şekilde yaşamaya mecbur değildir!

Türkiye'nin geleceğinin bir kere daha bombalarla şekillendirilmesine dur diyelim!

Teröre lanet olsun, emekçi halkımızın başı sağ olsun!

SOL BAKIŞ İrmak İldir

"Emekçi yüzyılı"

Türkiye'nin kalbi bir kez daha bombaların hedefi haline geldi. Taksim'de gerçekleştirilen bombalı terör eylemi, toplumumuzu derinden sarstı. Medyada yer alan haberlere göre son 23 yılda Taksim'de bu gerçekleştirilen altıncı bombalı saldırı. Çok uzağa gitmeyelim, ek çok kişinin hafızasında 2015-16 yıllarında ülkenin dört bir yanında patlayan bombaların etkisi hala sürüyor.

2015-16 yıllarında "bombalarla şekillenen Türkiye", siyasette bir kez daha benzer etkilere açık hale geldi. Bombaların şekillendirdiği siyaset, emekçi halkın daha edilgen hale geldiği, örgütsüzlüğünün perçinlendiği, "güçlü otorite" figürünün arandığı, manipülasyon ve korkunun aynı anda görüldüğü etkileri doğuruyor. Şimdi söz konusu bu sonuçlar bir kez daha kendini gösterecek mi göreceğiz, ancak son 25 yılın sonuçları ortada. Bombaların etkisindeki siyaset, emekçilerin kendi kabuğuna çekildiği bir atmosfer yaratıyor.

Tam da bu dönem başlayan "Cumhuriyet'in 100. yılı" tartışması da, şimdi böyle bir atmosferde şekilleniyor. İktidarın "Türkiye Yüzyılı" olarak açıkladığı "vizyon" ile muhalefetin ortaya attığı "Cumhuriyet'in İkinci Yüzyılı" söylemi, tumtaraklı

sözleri toplumun önüne koyuyor. Söylemin köpürtüldüğü, projelerin havada uçtuğu "Cumhuriyetin 100.yılı" tartışmaları sermaye düzeni nasıl şekillenecek sorusuna yanıt üretmeye çalışıyor.

İktidar açısından bu yanıt, başkanlık rejiminin yerli yerine oturması, kaybedilen siyasi desteğin yeni hedeflerle tekrar oluşturulması gibi içeriklere sahip. 20 yıllık siyasi yaşantısı boyunca "vesayet", "başkanlık sistemi", "istikrar" vs. gibi söylemlerle siyaseti belirleyen AKP şimdi yeni bir "kilit" söylem ortaya çıkarttı. Ancak bu söylemin siyasetteki kilitlenmeyi aşma şansı oldukça düşük. Zaman zaman Türk sağında görülen "Büyük Türkiye" söyleminin bir yenisini üreten iktidar, 20 yılın tüm yığlınlığını üzerinde taşıyor. Sermaye düzeni için kilit roller üstlenen AKP, bu sefer dar bir çevrenin çıkarlarının ağırlığının altında baskılanmış durumdadır. 20 yıllık iktidarın her türlü avantajını elinde tutan AKP, kısa vadeli hedeflerin etrafında dolanıp duruyor.

Bu durumun karşısında konumlandığını iddia eden muhalefet ise, 20 yıllık dönüşümü kabul eden yeni bir açılım geliştirme çabasında. Cumhuriyet'in İkinci Yüzyılı söylemiyle, "demokratik" ve "dengeli" bir siyaset sözü veren muhalefet, ağırlığını da sağdan yana belirlemiş durumda. Sermaye düzeninin koordinatlarına dokunmama sözü veren muhalefet, "emekçisiz" bir çözüm arayışı içinde.

Her iki tarafında benzer bir düzlemde siyasi konum aldığı Türkiye'de unutulmuş ise dünden bugüne gelen Türkiye'deki toplumsal ve siyasal ilerleme hedefleridir. Bu hedefler yakın zamanda ortaya çıkmadı. Son yüzyıla damgasını vuran hedefler, ilerleme, bağımsızlık ve kalkın-

ma tartışmaları içinde sermayenin çıkarlarına terk edildi. Cumhuriyet'in ilk yüzyılı "sermayenin yüzyılı" oldu.

100 yıla yaklaşan Cumhuriyet deneyiminde şimdi yeni bir evre yaklaşıyor. Sermaye düzeni, çağdaşlaşma ve kalkınma tartışmalarından kendi konumunu güçlendirerek çıktı. Yeni dönemde ise "kendimi nasıl sağlama alırım?" sorusunun yanıtını vermeye çalışıyor. Dolayısıyla Türkiye'nin yüzyılda kat ettiği mesafede emekçi halkın çıkar ve arzularını neredeyse tamamen unutulmuş durumda.

Hal böyle olunca Türkiye, Dünya'daki yaşanan girdabın içine çok daha kolay bir şekilde çekiliyor. Patlayan bombalar, emperyalizmin krizinin tetiklediği bitmeyen savaşlar ve çekişmeler, siyasetin bugünkü kısır döngüsünü yeniden üretiyor.

Ancak bu tabloya mahkum olmadığımızı biliyoruz. Cumhuriyetin 100 yıla yakın süren evresinde emekçi halk fırsatını bulduğu her anda siyasetin koordinatlarını sarsacak hamleler yaptı. Şimdi esas mesele bu fırsatı bugün yakalayıp yakalamayacağımızı tartışmaktan geçiyor. Önümüzdeki yüzyıl, başta Türkiye'de olmak üzere, bölgede de emekçilerin yüzyılı olabilecek mi?

Biz bu sorunun cevabını vermek, büyütme için emekçi halkın siyaset sahnesine tüm görkemle girmesi için çalışmak zorundayız. Kısır döngüden ancak bu şekilde çıkılabilir.

O halde parolamızı açıklayalım; bu yüzyıl, "emekçi yüzyılı" olacak.

Pusula: Uyuşturucu Trafiği ve Türkiye Gerçeği

Bu haftaki Pusula'mızı Türkiye'nin uyuşturucu tablosuna ayırdık. Son günlerde gündemden düşmeyen uyuşturucu konusunda sarf edilen sözler, önümüze konulan tablolar durumun vehametini bir kez daha ortaya koyuyor. Bu hafta Pusula'mızı da bu konuya ayırdık. "Uluslararası Uyuşturucu Trafiği Ve Türkiye Gerçeği" başlıklı ilk yazımız, Neşe Deniz Babacan tarafından kaleme alındı. Ülkemizin uyuşturucu konusunda geçiş noktası olması ve uluslararası platformdaki yerine mercek tutuyor. "Devletin Uyuşturucu Raporlarını Yakmalı mı?" başlıklı Yalım Oktay'ın kaleme aldığı yazı ise çarpıcı rakamlarla Türkiye'deki tabloyu ortaya koyuyor. Son yazımız ise "Çetecilerin Kanlı Hesaplaşmaları" başlığını taşıyor. Alev Doğan'ın kaleme aldığı yazıda uyuşturucunun AKP iktidarı dönemindeki yerini ortaya koyuyor. İyi okumalar..

AKP'nin Milisleri

| NEVZAT KALENDEROĞLU

AKP'nin 15 Temmuz Fethullahçı darbe girişimi sonrası paramiliter örgütlenmeye gitme kararı aldığı yazılagelir; Erdoğan'ın 'Milletimi meydanlara davet ediyorum' emriyle sokağa çıkılıp, tabir-i caizse darbe girişimine karışan her kim varsa katli vacip ilan edilerek gereği yapılmıştır. Yine, yeniden bir yerlerden darbeciler gelirse diye günlerce, belki haftalarca kent meydanlarında 'demokrasi' nöbeti tutulmuştur.

Sivillerden oluşan, resmi güçlere yardımcı rezerv güç olarak toplanan paramiliter örgütlenmeler, sivil ve gönüllülük esasıyla oluşmuş dağınık, bireysel, kontrolsüz dinamiklerin pekâlâ bir düzene sokularak, silahlanmalarına ya da kurumsallaşmalarına yol verildiği bir örgütlenme biçimidir. Haziran Direnişi sonrası AKP'nin

bu türden bir rezerv güce ihtiyaç duyduğunu söylemek çok güç değil; dağınık, bireysel, kontrolsüz dinamiklerin ilk olarak Gezi'de halka, gençlere karşı sahne aldığı söylemek de mümkündür.

Meşrulukları tartışılmasın diye miladın 15 Temmuz'a ötelenmesi ve Fethullahçı, eli silahlı darbecilere karşı konuşlandırmak bir politik tercihtir. Oysa Haziran Direnişi'ne katılan milyonlarca sivil karşı oluşturulan devlet destekli çeteler olarak tanımlandığında, bu paramiliter örgütlenmeler daha sarıh anlaşılabilir.

Tanrıverdi'nin silahlı ve uluslararası örgütü SA-DAT, ideolojik propagandadan sorumlu SETA, Erdoğan'ın evlatları tarafından yetiştirilen kin-dar ve kariyerist bir gençlik örgütlenme modeli olarak TÜRGEV-TÜGVA ve medyayı tutmuş

Pelikancılar Pusula'mızın dosya konusu kapsamında incelenecektir.

Bu yazının konusu ise AKP'nin paramiliter, sivil görünümü, silahlı sokak güçleri. Taksim'de eylemcilere saldıran esnaf görünümü Palalı saldırganın, Eskişehir'de Ali İsmail Korkmaz'ı öldüren esnaf görünümü mahalle çetesinin, siyasilere yumruklar savuran, mermi gönderen, Erdoğan'ın "Bizim medeniyetimizde esnaf ve sanatkar gerektiğinde askerdir, alperendir, gerektiğinde vatanını savunan şehittir, gazidir, kahramandır. Gerektiğinde asayiş tesis eden polistir, gerektiğinde adaleti sağlayan hakimdir hakemdir, gerektiğinde de şefkatli kardeşdir" diye tanımladığı tipler ve türevlerinin örgütlenilerek dernek, konfederasyon statüsüne kavuşturulması, bir kısmının Cumhurbaşkanı forsuna, bir kısmının sarı basın kartına, ço-

ğunluğunun çakarlı araçlara veya sahte polis kimliklerine kavuşturulması ve silahlandırılması neticesinde ortaya çıkan AKP'li milisler.

Milli Beka Hareketi

AKP-MHP ortaklığınca ortaya atılan ve bir 'beka sorunu' tarif edilerek dışarıda Suriye'ye müdahaleyi ve içeride OHAL'ler sürecine meşruiyet sağlamaya dönük hamlelerin arttığı süreçte, 2018'de kuruldu Milli Beka Hareketi. Reklam dolu sitesinde anlaşılabilirliği kadarıyla öncelik olarak 'Milli ve Yerli' değerlere sahip çıkıldığı ifade edilmeye çalışılıyor. [1] İlke ve değerlerimiz başlığında "Çelikten iradeye sahip ve sağlam savunma mantalitesini taşıyan zihinleri kazanarak Uluslararası toplumun desteğini almak." maddesi bulunuyor.

Milli Beka Hareketi 'Onursal' Başkanı İBB'nin CHP'ye geçmezden evvelki döneminde İSPARK müdürlerinden bir tanesi olan Hüseyin Hacıoğlu. Sedat Peker ile AKP'nin arası iyi iken Genel Başkan Murat Şahin ile birlikte Sedat Peker'i evinde ziyaret eden birisi. [2]

Şahin, Soylu'nun İmamoğlu'nu hedefe alması ile beraber İBB binasının önünde de bitiveriyordu.

Öte yandan, 2020 yılında AKP'li Metin Külünk'ün Süleyman Soylu ile gerildiği bir dönemde, derneğe Külünk'ün baskın yaptığını ve tehdit ettiği videosu ile paylaşmıştı. Dernek, AKP içi gerilimlerde de doğrudan Soylu yanına yer alıyordu.

"Selam söyleyin o cahil Havva ile Adem'e..." sözlerinin albümden yıllar sonra Sezen Aksu'yu da "ikaz etme" vazifesini de üstüne alan dernek, Sezen Aksu'nun kapısına adamlarıyla dayanmış ve 'minik cahil' demiştir.

Oluşumun eylemlerini hatırlatmaya satırlar yetmez ancak kendileri aktivist bir gruptan çok daha ötesi... Şahin'in aracı durduruldu

ğunda aracından polis çakarı, polis telsizi ve polis kimliği bulunuyor. Elleri daha neler var bilinmiyor; İçişleri Bakanlığı kuşkusuz konuya vakıftır.

Hayali Savaş

Milli Beka Hareketi Konfederasyonu Genel Başkanı Murat Şahin, Gezi'de sokağa çıkan halkın Sorosçu ilan edildiği ideolojik formasyona sıkı sıkıya bağlı olarak propaganda faaliyetlerini yürütüyor. Soros-AKP, Batı-AKP ilişkilerinden bihaber kitlesine, "SorosBununÇocukları" etiketi ile hayalinde yarattığı Batı Kuklalarına tehditler yağdırarak Erdoğan'ın davasından milim geri atmayacaklarını söyleyip duruyor. "Soylu ve Boylu liderimiz Sn Erdoğan'ın çelik gibi yanındayız!" diyen Şahin, "ben seni gizli sevdim, bilmedim alem duyar" kurnazlığında...

Darbecilere karşı konuşulursa idi ya da Fethullahçılara karşı duruş sergileseydi "Fethullah'ın Çocukları" etiketini seçebilir; darbe karşıtlığı ile "NATO'nun kuklaları" ya da Pensilvanya'nın müritleri diye de propaganda faaliyetlerini sürdürebilirdi kuşkusuz; ancak şu geniş vizyon düşmanı Soros ve Batı belleyip hayalet avcılığını tercih etmelerine sebep olmuş belli ki. [3]

Arabalara hayranlık, araba yaptıрма; TOGG'dan bahsetmiyoruz, giydirilmiş araba merakı ve bir kurumsallık olarak araba; akıllara Halk Özel Hareketi'ni getiriyor.

Bizzat oluşumun genel başkanı Fatih Kaya, bir yılda 22 ilde 7 bin üyeye ulaşan örgütlenmeyi sağladıklarını açıklamıştı. Bireysel silahlanma çağrılarını ile gündeme gelen ve kendi giydirilmiş arabaları ile sokakta cirit atan ilk oluşumdu HÖH. Erdoğan'la fotoğraf da çektirebilen yapının başkanının Suriye'de Türkmen taburu ile fotoğraflarına dair, "Kamu görevlisiyim. 6 ay ücretsiz izne ayrılıp Suriye'ye gittim. Türkmenlere yardım ettim." demişti. 2 yıllık faaliyet sürecinde kamuoyunda çokça tartışıldıktan sonra bu yapılanma "Devletimizin zarar görmemesi, farklı tartışmalara yol açmamak adına derneğimiz HÖH'ü ve 46 şubelerini kapattık" açıklaması ile sona erdirilmişti. Üyeler ve teçhizat ne oldu bilinmez, kuşkusuz İçişleri Bakanlığı konuya vakıftır.

AKP-MHP Ocakları

Hikayeler, kuruluş dinamikleri, söylemler ve eylemler hemen hemen benzer daha onlarca yapılanma. Devletin kurumlarına benzer gayri resmi ziyaretler, takım elbiseli reisler ve silahlar...

Tesadüfen çevrilen bir şüphelinin üzerinden çıkan "Türkiye Devlet Fedailerini" kimliği üzerine kamuoyu bu yapıyı öğrenmişti örneğin.

Şırnak'ta beş çocuk annesi bir kadının işkence ile öldürüldüğünü itiraf eden İl Başkanı sayesinde kamuoyunun öğrendiği "Özel Harekat Ocakları Derneği"...

"Kefenini giyen liderin askerleri" lansmanı ile "Ak Gençlik Ocakları"...

Erdoğan'ın askerleri "Osmanlı Ocakları"... Muhtemelen ismini henüz duymadığımız daha onlarcası.

Korku salmak, otoriteyi sağlama almak, halk direnişlerine karşı 'evlerinde zor tuttuğumuz' diye bahsedilecek binlerce AKP'li milis. Yeri geldiğinde halkın karşısına çıkarmaktan imtina eder mi siyasi iktidar bilinmez; kamu-toplum güvenliği için tehdit oluşturan küçük çeteler, toplum güvenliğini hiçe sayan bireysel silahlanmalar, kontrolsüz (kısmi kontrollü) milis güçleri...

Siyasi iktidarların koltuklarının sallanması ile paralel giden bu paramiliter örgütlenmelere sarılması tarihte de sıkça görülmüş tablolardır; ancak korku ile, zulüm ile ömrünü uzatan iktidarlar o mutlak sondan kaçamamışlardır.

Muktedirler bu konuya da vakıflardır kuşkusuz...

[1] <https://www.millibekahareketi.com/vizyon-misyon/>

[2] https://twitter.com/sedat_peker/status/1072083474817921024

[3] <https://twitter.com/muratsahin2023/status/1590696396575109120>

SADAT: AKP'nin Gölge Ordusu

| NEŞE DENİZ BABACAN

Tartışmanın alevlendiği noktanın CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun SADAT önünde yaptığı basın açıklaması olduğu okuyucularımız tarafından hatırlanacaktır. Kılıçdaroğlu 13 Mayıs 2022 tarihinde SADAT'ın İstanbul Beylikdüzü'ndeki Genel Merkezi önünde yaptığı açıklamada, AKP'nin seçim sonuçlarını tanımamak adına SADAT'ı devreye sokacağına değinerek şu ifadeleri kullanmıştır: "(...)kuruluşun hedefleri arasında gayri nizami harp eğitimi var. Yani, sabotaj, baskın, pusu kurma, tahrip, suikast ve tedhiş. Arapça 'tedhiş', Türkçesi de 'terör'. Bugün Türkiye'de milyonlarca insan varsa ve Suriye'den gelmişlerse bunların buraya gelişlerinde en büyük rolü oynayan da SADAT'tır. Şunu herkesin bilmesini isterim, CHP demokratik yollarla bu ülkede seçimin yapılması için her türlü çabayı gösterecektir. SADAT gibi kuruluşlar kim olursa olsun, seçimi gölgeleyecek, seçimin güvenliğini sarsacak herhangi bir şey olursa sorumlusu burası ve saraydır."

Bunun karşılığında ise Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın SADAT'ın kurucusu ile olan tanışıklığını alelacele reddetmesi ve konu ile ilgili açıklama yapma ihtiyacı hissetmesi, ortaya konulan iddiaların gerçek olduğunu gösterir niteliktedir. Hatta devamında Tanrıverdi'nin başdanışmanlık görevinden alınması sürecine göz atmak isabet olacaktır. Adnan Tanrıverdi'nin Aralık 2019'da İstanbul'da düzenlenen bir kongrede yaptığı konuşma büyük tepkilere neden olmuştu. Tanrıverdi'nin, "Mehdi'nin gelişine hazırlanmamız gerekiyor" şeklindeki açıklamasına gelen yoğun tepkiler, Ocak 2020'de hem başdanışmanlık hem de Güvenlik ve Dış Politika Kurul Üyeliği görevlerinden alınmasına sebep oldu. Tayyip Erdoğan böylesi başlıkları görünmez hale getirerek siyaset yapma becerisine sahip bir figür. Dolayısıyla, ataması sırasında ve sonrasında tanımadığını iddia ettiği Tanrıverdi'nin skandal açıklamaları ve görevden alınmasına dair bilgisinin olmadığını söylemesi ise abesle iştigaldir. Hele ki, güvenlik vb... alanlarda faaliyet yürüten yarı askeri bir örgütlenme olduğu bilinen SADAT'ın devletin en yüksek kademesine kadar sokulması için bir diğer boyutunu oluşturuyor. İşte bu noktada SADAT'ın AKP'nin ve hatta Erdoğan'ın gölge ordusu misyonuna sahip olduğu iddiaları da beraberinde geliyor.

ASSAM'dan SADAT'a
Adnan Tanrıverdi askerden ayrıldıktan sonra,

kendisi gibi irticai faaliyet nedeniyle emekli edilen askerler ile kurulan Adaleti Savunular Derneği'ne (ASSAM) katıldı ve 5 yıl boyunca kurumun genel başkanlığı pozisyonunda bulundu. Daha sonra Stratejik Araştırmalar Merkezi Derneği (ASSAM) aracılığıyla TSK'nın yeniden yapılandırılmasına yönelik fikirleri gündeme gelmeye başladı. SADAT'ı kurmadan önce Tanrıverdi, ABD'de askeri strateji alanından danışmanlık yapan Amerikalı özel şirketlerin işleyişi hakkında çalışmalar yürüttü.

ASSAM'ın kuruluşunda tarif edilen amaç, İslâm ülkeleriyle ilgili fikri çalışmalar yapmaktır ve kuruluşun İslam Birliği kongrelerine zaman içinde birçok önemli isim katıldı. Örneğin 2019'daki kongrenin açılış konuşmasını Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş yapmış, dönemin Hazine ve Maliye Bakan Yardımcısı Nureddin Nebati de bir konuşma yapmıştı. ASSAM, 2017'de İslam Ülkeleri Birliği Deklarasyonu'nu kamuoyuna duyurdu. Basın açıklamasının son cümlesi şöyleydi:

28 Şubat sürecinde ordunun dışında kalan ve sonrasında askeri bir örgütlenmeye gittikleri anlaşılan SADAT'çılar hakkında ülkedeki en önemli gündem, buranın AKP'nin gölge ordusu vasfına sahip olup olmadığı ile ilgilidir. Her ne kadar AKP ve SADAT cephesindeki özneler bunu reddetseler de, yaşananlar ve gerçekler bu durumun pek de öyle olmadığını göstermektedir.

"İslam ülkeleri birliği oluşmasını engelleyecek tutum ve girişimlerin olması halinde askeri güç kullanarak birlik hükümlerinin kullanılması yetkisinin, İslam ülkeleri birliği parlamentosunda olmasını kabul eder ve zaruri buluruz."

ASSAM'ın bu birlik projesine dair bir Anayasa

taslağı da bulunuyor. Taslakta, devletin adı ASRİKA İslam Devletler Birliği olarak tanımlanıyor. Bu devletler birliğinde yasama ve yargı yetkisi, İslam hukuku yani şeriat hükümlerine dayandırılıyor.

SADAT da, ASSAM'ın fikri temelleri üzerine, ASSAM'la aynı logoyu kullanarak 28 Şubat 2012'de kuruldu. Bu dönemin Arap Baharı'nın Kuzey Afrika ve Orta Doğu'da etkilerinin sürdüğü, Libya'ya askeri müdahalenin yapıldığı ve Suriye'de iç savaşın derinleştiği bir kesite denk düştüğünü ve devamında SADAT'ın AKP iktidarının dış politika yönelimlerine aykırı bir duruş içerisinde olmadığını ifade etmek gerekiyor.

Buna örnek olarak Adnan Tanrıverdi'nin, NTV'de yayımlanan röportajında "Müslüman devletlere hizmet vermek istediklerini" belirttiikten sonra yaptığı şu eki verebiliriz:

"Suriye'den kimin talebine cevap vermek isteriz? Meşru kabul ettiğimiz muhalefetin. Silah ve malzemenin temini konusunda bizden talepler var."

Özellikle bu dönemde SADAT'ın Suriye'deki cihatçı oluşumlara askeri eğitim verdiğine dair iddialar yoğunlaşırken Sedat Peker'in Suriye'ye SADAT'ın silah transferi yaptığına dair iddiaları da gündeme gelmiştir. Hatırlanacağı üzere Peker, Suriye'ye gönderilen "yardımlar" hakkında şunları söylemişti: "MİT tırları yakalandıktan sonra oraya toplumun duygularını yükseltmek hem de oradaki kardeşlerime destek olmak için oradaki Bayırbucak Türkmenlerine ve oradaki diğer savaşçılara yetecek kadar. Telsizlerden tutun çelik yeleklere kadar tırlarca bir projeyi düşündük. Bu projeyi o milletvekili arkadaşımız iletmesi gereken yerlere ilettili. Bizim tırlar Sedat Peker yardım konvoyu diye gidiyor. Basına da resimler veriyoruz, halk şey yapıyor. Bütün ekipmanları yolluyoruz. Benim adıma giden diğer araçlar var. Onlar da başka yerdeki Türkmenlere gidiyordu. Ama biz o araçların içinde ne olduğunu bilmiyoruz. Ama biliyoruz içinde silah var. Saf çocuk değiliz. Bu da normal. Bu MİT tarafından, askeriye tarafından organize edilmiyor. Bu SADAT tarafından organize ediliyor. O SADAT'ın içindeki ekip tarafından."

Bu söylenenler SADAT tarafından kabul edilmedi. Ancak bununla birlikte dünya üzerinde resmi olarak yapılamayacak olan askeri

eğitiminin, gayri nizami harp eğitimlerinin ve silah transferlerinin bu gibi şirketler ile yapıldığı biliniyor. Özellikle SADAT'ın Libya'daki aktif rolü sayesinde, Libya Ulusal Mutabakat Hükümeti'ne bağlı Libya ordusu, Halife Hafter güçlerine karşı eğitim ve yardım aldıklarını itiraf etmişlerdi. Rusya ile yaşanan Suriye'deki gerginliğin ardından Rusya medyasında Türkiye'nin Libya'ya gönderdiği cihatçılar ile ilgili önemli iddialar yer almıştı. Kremlin'e yakınlığı ile bilinen Federal Haber Ajansı (FAN) "FAN, Türkiye'den Libya'ya terör güzergâhının detaylarını açıklıyor" başlıklı haberini duyurmuştu. Haberde, Türkiye'nin Libya'ya göndermeyi planladığı 1200 Özgür Suriye Ordusu (ÖSO) mensubu cihatçıyı, Kuzey Suriye'den özel ulaşım koridorlarıyla İzmir yakınlarındaki eğitim kamplarına götürdüğü öne sürülmüştü.

da ancak "soranlara Cumhurbaşkanımızın çağrısına uyun dediği" bilgisini veriyor. Kısacası özel harp tekniklerinin uygulanması konusunda sahada olduklarını ve yönlendirdiklerini kabul ediyor. Bu durumun pratik sonucu ise SADAT'ın gölge ordu konumunu kazanması, üzerine Adnan Tanrıverdi'nin daha da merkeze çekilerek başdanışmanlık görevine getirilmesi olarak karşımıza çıkmıştır.

SADAT ile ilgili iddialar bunlarla da sınırlı değil. Konu ile ilgili Meral Akşener, 2018 yılında bir açıklama yapmış, silahlı eğitim kamplarından söz ederek SADAT'ı şu sözlerle işaret etmişti:

"Son dönemde üniformalar uzun namlulu silahlarla bazı kişiler ortalıkta dolaşiyor. Bunlarla ilgili çok önemli iddialar var" diyen Akşener,

vergi muameleleri ve incelemeleri ile uğrayan memurlar ile diğer görevlilerin öğrendikleri sırları veya gizli kalması lazım gelen diğer hususları ifşa edemeyeceklerinin hüküm altına alındığını belirtti.

Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu da CHP Elazığ Milletvekili Gürsel Erol ile CHP İzmir Milletvekili Murat Bakan'ın SADAT'a ilişkin soru önergelerine, "konunun bakanlığının görev alanına girmediği" gerekçesiyle yanıt vermedi.

"Her Dediğimiz Oldu"

Bununla birlikte, 15 Temmuz sonrasında Adnan Tanrıverdi'nin Adaleti Savunular Derneği'nde (ASDER) yaptığı bir konuşma yeniden gündem oldu. Tanrıverdi konuşmasında, FETÖ'nün 15 Temmuz darbe girişiminin ardından, TSK'nın

SADAT Hiçbir Şeyi Kabul Etmiyor, SADAT Soruşturulamıyor

SADAT ile ilgili gündeme gelen başlıklar bunlarla sınırlı değil. Ancak her seferinde SADAT olayla hiçbir ilgisi yokmuş şekilde ıslık çalarak dolaşılıyor ve bunun tersini kimse nedense sorgulayamıyor. Benzeri başlıklara bakmak gerekirse 15 Temmuz'da SADAT öncülüğünde dağıtılan silahların akıbeti konusu karşımıza çıkmaktadır. TSK ve Emniyet'in envanterinden kaybolmuş silahlarla ilgili tartışmalarda da gündeme geldiği üzere "Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın destekçileri tarafından olası iktidar değişimine karşı silahlandırdığı" iddiasında SADAT'ın da adı geçiyor. Buna karşı SADAT, yaptığı açıklamasında "SADAT Savunma, Cumhurbaşkanı'nın özel ordusu, muhafız gücü, fedaisi, mafyası ve saire değildir. Silahlı bir gücü yoktur. Suikastçı yetiştirmez fakat güvenlik güçlerine suikastı nasıl önleyeceğini ve ülkesi düşman tarafından işgal edilirse düşmana karşı gayri nizami usullerle nasıl mücadele edeceğini eğitimi verme imkânına sahiptir" diyor. Tanrıverdi, ayrıca SADAT üyelerinin 15 Temmuz 2016 gecesi ellerine silah almadığını

"Örneğin Tokat ve Konya'da silahlı eğitim kampları bulunduğunu duyuyoruz, bu iddialar söyleniyor. Araştırılırsın ve bize bilgi verilsin. Bunların seçim döneminde rol alacakları, istenmeyen bir sonuç çıkması halinde karışıklık yaratacakları yolunda yoğun söylentiler var. Bunlardan birisi de SADAT diye bir yapı. İnanın SADAT da diğer yapılar da benim için toz zerresidir. Bu malum yapılar insanları çatışmaların içerisine sürükleyecekler. Şimdiden uyarıyorum ve önlem alınmasını istiyorum."

Bugüne kadar söz konusu iddialara yönelik herhangi bir hukuki soruşturma açılmadı. Şirket hakkında son dokuz yılda meclise verilen soru önergelerine ise hükümet tarafından yanıt verilmedi. SADAT'ın dokunulmazlığı bununla da sınırlı değil. Geçtiğimiz aylarda, CHP Milletvekili Murat Emir, Hazine ve Maliye Bakanı Nurettin Nebati'ye, SADAT AŞ'nin mali açıdan denetiminden geçip geçmediği, ne kadar vergi tahakkuk ettirildiği, ne kadar gelir vergisi ve SGK primi ödediği, ithalat ve ihracat faaliyeti olup olmadığı gibi çeşitli sorular yöneltti.

Nebati, Vergi Usul Yasası'nın "vergi mahremiyeti" başlıklı maddesine dikkat çekerek, yasada

yapısının talepleri doğrultusunda değiştiğini belirttiği konuşmasında şunları söylüyor. Ve hatta bununla birlikte Harp Okulu mülakatlarını SADAT'ın yaptığı iddiaları da hatırlanınca bu örgütlenmenin neyi hedeflediği daha da açık hale geliyor.

"Anayasa Komisyonu'na sunduğumuz Anayasa teklifindeki Silahlı Kuvvetler'in yeniden yapılandırılmasıyla ilgili tespitlerimizin aşağı yukarı tamamı 15 Temmuz'dan sonra yürürlüğe girmiştir. Harp okulları, askeri okullar, sınıf okullarımızın dışındaki askeri okullarımızın tamamının Milli Savunma Bakanlığımıza bağlanmalı dedik, bağlandı.

Jandarma Genel Komutanlığı'nın Genelkurmay'la göbeği kesilsin ve İçişleri Bakanlığı'na bağlansın dedik, bağlandı. Yüksek Askeri Şurası'nın yapısı değişsin dedik, eski yapısıyla başbakan ve milli savunma bakanı sivil iki kişi, onun karşısında on dört orgeneral vardı. Şimdi bunun yerine, yedi tane sivil, başbakanımız, üç başbakan yardımcısı, milli savunma bakanı, adalet bakanı, içişleri, dışişleri bakanı Yüksek Askeri Şura'nın içerisinde, dolayısıyla alınacak kararlarda, sivil iradenin hakimiyeti var.

'Pelikan'ın Gagası Nereye Eşeliyor?

ALEV DOĞAN

1 Mayıs 2016'da Pelikan Dosyası adlı internet sitesinde yayınlanan 'Selâm Olsun!' yazısıyla ve Ahmet Davutoğlu'nun görevden ayrılmasıyla sonuçlanan süreçte adlarını duyuran, merkezinde Berat Albayrak ve Turkuaz Grubu'nun başındaki isim ağabeyi Serhat Albayrak'ın durduğu Pelikancılar eskiye nazaran sesleri solukları daha az çıksa da, Boğaz'daki yalılarında emekçi halk aleyhtarı çalışmalarına devam ediyorlar. Son günlerde AKP içerisindeki kavgaya, gerilime daha fazla mesai harcadıklarını kabul etmek gerek ancak söz konusu iktidarın çıkarları olduğu zaman 'kalemleri'ni bu toplumun, ilericilerine, aydınlarına, cumhuriyetçilerine de çevirmeye, "yalanla, dolanla" iş görmeye devam ediyorlar.

Bilindiği gibi Ağustos ayında, Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanı Fahrettin Altun İletişim Başkanlığı'nda 'dezenformasyonla mücadele' birimi kurduklarını açıklamış ve birimin başına da Pelikancı olduğu bilinen İdris Kardaş getirilmişti. Altun bu 'müjde'yi "Ülkemize karşı yürütülen sistematik dezenformasyon kampanyalarına karşı İletişim Başkanlığımız bünyesinde müstakil bir birim oluşturduk. Dezenformasyonla Mücadele Merkezi. Merkezimizin koordinatörü olarak atanan İdris Kardaş'ı tebrik eder, kendisine başarılar dilerim" mesajıyla duyururken, bir dönem Pelikancılarla yakınlığıyla bilinen Boğaziçi Küresel İlişkiler Merkezi'nde Genel Koordinatör olarak görev yürüten A Haber yazarı Kardaş, Altun mesajını alıntılayarak "Sayın Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'ın hakikat mücadelesi içerisinde yer almak büyük şeref. Kıymetli Hocam Fahrettin Altun başkanlığında Türkiye'ye karşı içeriden ve dışarıdan yapılan her türlü algı operasyonlarına, yalan ve dezenformasyona karşı mücadele edeceğiz" yanıtını vermişti.

Kardaş bu aralar İletişim Başkanlığınca haftalık olarak yayımlanan "Dezenformasyon Bülteni"ni çıkartmakla meşgul. AKP yandaşı medyanın tek bir haberinin yer olmadığı bu bülteni 'Yaşasın Hakikat' sloganı ile duyurduklarını da ekleyelim, sanki kendilerinin hakikatten bahsetmeye ehliyetleri varmış gibi...

Pelikancıların çalışma tarzlarının, AKP'nin eski ortağı Gülen Cemaati'ne çok benzediği kamuoyunda yaygın bir kanı. Yargıya müdahale,

fişleme, hedef gösterme bu çalışma stiline en başat biçimlerinden. Pelikancıların "FETÖ Gerçekleri", "yekvücut.com", "Doğrusu Ne?", "Times Of Turkey", "Fact Checking Turkey", "Shame Cronicles" gibi birtakım web sayfaları ve sosyal medya hesapları mevcut. Bunun dışında A Haber ve Sabah gazetesinin bu ekibin medyadaki üssü olduğunu söylemeye gerek yok.

AKP içerisindeki Kavga TFF'ye de Yansıdı Başta da söyledik Pelikancıların gagası şu sıralar ağırlıklı olarak AKP içerisindeki kavgayla meşgul. Süleyman Soylu, Mustafa Varank, Abdülhamid Gül gibi isimlerin Pelikancılarla 'kavgalı' olduğu biliniyor. Bu kavganın Türkiye Futbol Federasyonu'na da sıçradığı geçtiğimiz yaz gündeme yansıdı.

Mehmet Büyükekeşi, 16 Haziran'da yapılan oylamayla TFF'nin yeni başkanı oldu.

Büyükekeşi'nin adaylığını açıklamasıyla birlikte, AKP içinden çeşitli mesajlar yükseldi. AKP Milletvekili Salih Cora, "TFF yönetimine Mustafa Hacikerimoğlu ismi önerilmesi doğru ve isabetli bir karardır. Bu karardan dolayı Trabzonspor başkanı ve yönetimini tebrik ediyoruz. TFF başkan adayı camiamızın bu isteğini dikkate almalı. Aksi bir durum bizi üzer. Hatta hasmane bir tutum olur." demişti.

AKP MKYK Üyesi Metin Külünk ise "15 Temmuz sonrası hakkında kırmızı ByLock listesinde olduğu iddiası bulunanlara birilerinin ilgi ve alakası yoğunlaşmış. TFF seçimlerini FETÖ'nün mağdur ettiği tüm kulüpleri dikkatle takip etmeye ve süreci olumlu şekilde yönetmeye davet ediyorum. Kim, kimler adına TFF Başkanlığına adaylık hazırlığı yapıyor?" ifadelerini kullanmıştı.

AKP'li Salih Cora'nın yönetimde istediği Trabzonsporlu Mustafa Hacikerimoğlu, yeni yönetim kurulunda yer almadı.

TFF'nin kurullarının belirlenmesi de yeni tartışmaları beraberinde getirdi. Tahkim Kurulu Başkanlığına Yargıtay Onursal Başkanı İsmail Rüştü Cirit getirildi. Yargıtay Ceza Genel Kurulu Başkanı Eyüp Yeşil ile Yargıtay 9. Ceza Dairesi Üyesi Mustafa Artuç ise asıl üye oldu.

Pelikancılar'a yakınlığıyla bilinen Son.tv isimli haber sitesinde, TFF Tahkim Kurulu'na getirilen isimlere tepki gösterildi. Konuyla ilgili sitede iki farklı haber yayımlanırken, Tahkim Kurulu'nun Salı ve Perşembe günleri İstanbul'da toplantı yapacağını belirtildiği haberde, Yargıtay'da aktif görev yapan Ceza Genel Kurulu Başkanı ve üyenin bu toplantılara nasıl katılacağı sorulandı. Haberde özetle şunlar kaydedildi:

"Yargıtay Onursal Başkanı İsmail Rüştü Cirit'in Tahkim Kurulu Başkanlığından ne kadar ücret alacağı bilinmezken, asıl üyelerin 45 bin lira maaş alacağı, ayrıca özel araç ve şoför de tahsis ettiği öğrenildi.

Adalet Bakanlığı Hukuk Hizmetleri Genel Müdür Yardımcısı Selami Bilgin'in Uyuşmazlık Çözüm Kurulu Başkanı, Ankara Cumhuriyet Savcısı Alper Türközmen Amatör Futbol Disiplin Kurulu Başkanı, Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünde tetkik hakim olan Abdurrahim Taş'ın ise Profesyonel Futbol Disiplin Kurulu (PFDK) asıl üyesi olduğu belirlendi.

Amatör Futbol Disiplin Kurulu Başkanı olan Ankara Cumhuriyet Savcısı Alper Türközmen'in Hakimler ve Savcılar Kurulu'ndan izin almadığı öğrenildi."

Yargıtay Onursal Başkanı Cirit de hedef alınırken, Cirit'le ilgili şu ifadeler kullanıldı:

"İsmail Rüştü Cirit'in, Mustafa Artuç ile yakın ilişki içinde olduğu bilinirken, Artuç'un Yargıtay ve HSK üyesi olan ve FETÖ'den itirafçı olan Kerim Tosun ile ceza hukukuyla ilgili mevzuat kitabı yazdığı biliniyor.

Tahkim Kurulu üyeliğine seçilen Mustafa Artuç'un bir süredir rahatsızlığı nedeniyle raporlu olduğu, uzun süredir Yargıtay'a gitmediği kulislerde konuşulan bilgiler arasında yer aldı."

Sonuç Yerine

AKP içerisindeki kavgadan medet umuyor falan değiliz, ama kavganın da rantın olduğu yerde çıktığını iyi biliriz. 'Pelikan'ın gagası bu aralar kendi akrabalarını eşelemekle meşgulse, rant da, sırtımızdan kazanılanlar da o kadar büyük demektir.

Gençliğe ve eğitime değil, düzene ve iktidara hizmet

| EVRİM SALDIRAN

AKP iktidarıyla birlikte Türkiye'de yaşanan dönüşüm bir dizi alanda etkisini gösterdi ve gösteriyor. Bu noktalardan birini de şüphesiz gençlik oluşturuyor. AKP iktidarı rejimsel dönüşüm gereği kendi gençliği olarak tabir ettiği "dindar ve kindar" nesil yaratmaya girişirken bir taraftan da sermaye düzeninin bekçiliğini yaparak işsizliği, geleceksizliği, umutsuzluğu ve kaçış arayışını güçlendiriyor.

İkinci Cumhuriyet ve gençlik doğrudan bu yazının konusu değil. AKP'nin gençliğine ve gençlik vakıflarının işlevlerine ışık tutmaya çalışacağız. Bunların başında ise 1996 yılında Recep Tayyip Erdoğan tarafından kurulan İstanbul Gençlik ve Eğitime Hizmet Vakfı'nın (İSEGEV) devamı olan Türkiye Gençlik ve Eğitime Hizmet Vakfı (TÜRGEV) geliyor. Henüz belediye başkanlığı döneminde Recep Tayyip Erdoğan tarafından atılan bu adım AKP'nin misyonu ve Türkiye'de kurmak istediği rejimi ifade ediyordu. Bugün de TÜRGEV, TÜGVA, ENSAR Vakfı, İlim Yayma Cemiyeti vb gerici örgütlenmelere bakarken başat noktanın AKP'nin ihtiyaçları olduğunun altının çizilmesi gerekiyor. AKP'nin siyasal hattını benimsemiş ve geleceğinde rol alacak bir gençlik kuşağının yaratılmasından, emekçi ailelerin gözünü boyamaya, devlet bütçesinden ödenekler akıtılarak zenginleşmeye hizmet etmekten, paramiliter sokak gücü oluşturmaya kadar birçok işlevi olan bu örgütlenmelerin özünde AKP'nin inşa ettiği rejimin güçlendirilmesi olduğunu ifade etmek gerekiyor.

Yoksullaşma ve ekonomik kriz emekçileri çaresiz bırakıyor

TÜRGEV, TÜGVA, ENSAR, İlim Yayma Cemiyeti gibi gerici tarikat ve vakıfların beslediği en büyük kaynak ise emekçi kesimlerin mahkûmiyeti olarak karşımıza çıkıyor. Eğitime ulaşmanın zorlaştığı ve emekçiler için eğitim masraflarının ciddi bir maliyet haline geldiği günümüz Türkiye'sinde bu örgütlenmeler burs ve yurt imkânlarıyla gençliği kısıpaca almanın araçları haline gelmiş durumda. AKP belediyeleri tarafından binalar tesis edildiği ve birçok yardımın da yapıldığı bu örgütlenmeler devlet bütçesine sırtını yaslayarak etkisini büyütüyor ve emekçilerin, yoksulların gözünü boyanmaya çalışıyor.

"TÜRGEV, gençlerin sadece eğitim ihtiyaçlarını

karşılama ile kalmayıp ilmi ve fikri alanlarda da etkin rol alabilmeleri ve kendilerini yetiştirebilmeleri için münbit bir zemin olma iddiasını taşıyor. Ülkesinin ve dünyanın geleceğinde söz sahibi gençlerin yetişmesi hedefiyle atölyeler, seminerler ve akademik dersler organize eden TÜRGEV, özellikle genç kızları toplumun ve kültürün yapı taşı olarak görüyor, hayatın her alanında değer üreten insanlar olmaları için emek veriyor. TÜRGEV, gençlerin özgüven sahibi, önyargısız, açık fikirli, sorumluluk alabilen, duyarlı, hayata, insana ve hukuka saygılı bireyler olarak yetişmeleri için tecrübe alanları açıyor." diyerek kendini tanımlayan TÜRGEV'in asıl işlevinin AKP'nin gençliğinin yaratılması olduğu ise gizlenmiyor.

Gerici vakıflara olan yönelmenin altında ekonomik kriz olduğu kadar eğitimin tüm boyutlarıyla piyasaya açılması ve sektör haline gelmesi de önemli bir etken olarak karşımızda duruyor. Özellikle barınma ihtiyacının gençlik açısından büyük bir kriz haline geldiği günümüzde birçok gerici vakfın bu durumdan beslendiği ise ortada. TÜRGEV de farklı illerde bulunan 21 kız öğrenci yurduyla "gençliğe ve eğitime destek" adı altında gençliğe ulaşmayı ve AKP'nin gençliğinin yaratılmasını amaçlıyor.

AKP'nin vakıfları yolsuzlukta yarışıyor

AKP tarafından kurulan ya da desteklenen vakıflarda yaşanan yolsuzluklar ülke gündeminde bir hayli yer kaplıyor. Geçtiğimiz yıl gündeme gelen ve yaşanan yolsuzlukların kamuoyunu sarstığı TÜGVA belgeleri bunun en büyük örneklerinden biri. Bilal Erdoğan'ın da kurucularından olan TÜGVA'nın devletin birçok kademesine insan yerleştirmesi, bu örgütlenmelerin işlevini açığa çıkarıyor. TÜRGEV, TÜGVA gibi birçok AKP'linin kurucusu olduğu ve yönetim kurulunda yer aldığı vakıflar devlet kademelerine yandaşların yerleştirilmesine ve milyonlarca gencin geleceğinin çalınmasına hizmet ediyor.

Vergiden muaf olan bu yapılanmalara aynı zamanda birçok AKP'li belediyenin imzaladığı protokollerle hizmet adı altında paralar aktarılıyor ve bu ağ üzerinden iktidar çevresi zenginleşiyor. Emekçi halkın parasının iktidar ve çevresine akıtılması anlamına gelen bu uygulamada vakıflar sadece bir paravan işlevi görüyor.

TÜRGEV'in Yönetim Kurulu Başkanı Fatmanur Altun'un ise THY'den maaş aldığı ortaya çıkmış ve bunun üzerine "Evet, bir ücret var. Aylık 20 bin TL. Ve ben kamu namına o ücretten gönül rızamla feragat ettim. Böyle bir ücretten feragat etmiş olabileceğim aklınıza hiç yatmıyor değil mi. İBB'de bile tek kurum, 3 maaş" düzeni varken, aklınızın almaması normal" diyerek savunmuştu.

AKP'nin gençliği tuttu mu?

Bir dizi vakıfla ve devlet desteğiyle yaratılmaya çalışılan "kindar ve dindar" gençlik hamlesinin ise tuttuğunu söylemek büyük bir hata olacaktır. AKP'nin TÜGVA'sı, TÜRGEV'i bir dizi yolsuzlukla gündeme gelirken arabasından uyuşturucu içerken yakalanan AKP'lilerin "pudra şekeri" savunusu ise toplumun zihninden silinmiş durumda değil. AKP'nin gençliğe saldırıları ise vakıf, tarikat ve cemaatlerle sınırlı değil. Eğitimin piyasaya açılmasını tam boy sürdürmek, ekonomik krizin faturasını gençliğe kesmek, gençliği büyük bir işsizlik ve geleceksizlik batağına sürüklemek bu saldırıların birkaç boyutunu oluşturuyor.

Dolayısıyla bugün bir dizi olanak ve imkânla gençliğe seslenen ve onları kapsamaya çalışan vakıfların işlevi daha çok AKP'lilerin zenginleşmesine ve devlet kademelerine yerleşmelerine hizmet ediyor.

Sağ siyasetin ikiyüzlülüğü ve devleti yağmalaması ise vakıflar örneğiyle tekrardan karşımıza çıkıyor. Gençliğe ve eğitime destek kılıfına sığınarak açılan bu yol, yolsuzluk, peşkeş, gericilik, devlette kadrolaşma ile devam ediyor.

Bugün AKP iktidarına karşı mücadele yürütürken aynı zamanda holdingleşen cemaatlere, vakıf adı altında gençliği kapsamaya çalışan gerici tarikatlara, bütün bunları besleyen ve aynı masaya oturan sermaye düzenine ve düzen partilerine karşı da mücadeleyi yükseltmek gerekiyor. Aynı zamanda en temel insani ihtiyaçları dahi ulaşılamaz hale getirerek emekçileri tarikat ve cemaatlerin eline iten bu düzene karşı kamucu, laik, bağımsız, sosyalist bir ülke kavgasını yükseltmek önümüzdeki en büyük görev olarak duruyor.

Orak Çekiç Seçim Pusulasında

**TÜRKİYE
KOMÜNİST
HAREKETİ**

www.tkh.org.tr